

Mục lục:

---

1. Lời đề tặng
2. Lời chứng thực
3. Về Tác giả
4. Dẫn Nhập
5. Phạm vi của sách
6. Mục tiêu
7. Triệt để môn đệ hóa con em đòi hỏi:
  - *Chọn một di sản*
  - *Phát triển một chiến lược*
  - *Hy sinh*
  - *Đầu tư thời gian*
  - *Các định nghĩa:*
    - *Hội thánh*
    - *Vấn đề Môn đệ hóa*

Sơ Lược Nội Dung

Chương I: Tại Sao Cần Môn Đệ Hóa Con Em?

- Chúng ta đang bị thua trong trận chiến cho linh hồn của con em chúng ta.
- Đùng lằm tưởng, cuộc xuất hành “thầm lặng” đã trở nên phổ biến.
- Văn hóa đã thay đổi ghê gớm.
- Phụ huynh và Hội Thánh đã thất bại trong việc môn đệ hóa con trẻ.
- Thế giới đang dạy chúng ta “khoán” việc nuôi dạy con cái cho những “nguồn cung cấp” bên ngoài, đặc biệt là thay thế cho vị trí của nguồn nội tại.

Chương II: Đại Mạng lệnh Và Di Sản Của Chúng Ta

- Ý tưởng về di sản của bạn quyết định số phận của con cái bạn.
- Làm theo những gì Chúa Giê-su kêu gọi chúng ta đòi hỏi sự chủ đích.
- Chúng ta cần tuyển chọn một vài người để tiếp tục dạy cho người khác.
- Chối từ cách định nghĩa về “thành công” của thế gian và dành thời gian cho việc môn đệ hóa con em mình.
- Chúng tôi không nói rằng môn đệ hóa con em là sứ mạng duy nhất của bạn.

Chương III: Kế Hoạch

- Hầu hết các bậc phụ huynh không ai chủ ý làm ngơ con cái mình.
- Tăng trưởng tâm linh không phải là chuyện tình cờ.
- Chìa khóa là thứ tự ưu tiên.
- Phát triển một kế hoạch có chiến lược trong việc nuôi dạy những đứa trẻ có trách nhiệm.
- Kinh Thánh dạy chúng ta coi trọng nhân cách, chứ không phải vẻ bề ngoài.

Chương IV: Tấm Lòng

- Xin Chúa thay đổi bản chất tội lỗi đang hành động trong con em của bạn.
- Những giai đoạn trong cuộc đời.
- Biến ngôi nhà của mình trở thành một trung tâm cộng đồng.
- Chọn trường để tối đa hóa thì giờ môn đệ hóa.
- Chọn hội thánh đặt nền tảng trên Đấng Christ, không phải dựa trên văn hóa.

Chương V: Đích Đến

- Môn đồ với những mỹ đức của Chúa Giê-su.
- Chuyển đi 10 ngày với cha.
- Lễ Trưởng thành.
- Thần học về Đức tin và Việc làm.
- Nhắm tới mỹ đức của Chúa, vui hưởng mười năm đầu êm ả.

Chương VI: Môn Đệ Là Một Quá Trình, Không Phải Một Sự Kiện!

- Cần khá nhiều thời gian.
- Hành trình này giống như lái xe số tay.
- Cả gia đình cùng phục vụ Chúa.
- Cả gia đình cùng học phục vụ.
- Huấn luyện con em để tự chúng biết phục vụ Chúa.

Chương VII: Giết Những Con Rồng

- Quyền được phép làm
- Sự lười biếng
- Thế giới quan theo Internet
- Câu chuyện về hai gia đình
- Thực tế cuộc sống

TIỂU SỬ TÁC GIẢ:

• **Bà Dũng (Rebekah Le):** Làm y tá ở Houston, TX. Sinh ra ở Việt Nam, bà vượt biên và đến nước Mỹ. Xuất thân từ một gia đình tin kính, bà trưởng thành trong hội thánh. Khi tham gia mục vụ và học trường điều dưỡng, bà gặp Mục sư Dũng. Bà đã làm y tá suốt 25 năm qua. Khi không làm việc ở bệnh viện, bà phục vụ trong hội thánh và sống để chia sẻ về Chúa Giê-su. Bà có bằng Thạc Sĩ về Lãnh đạo hội thánh từ trường Lancaster Bible College.

• **Mục Sư Lê Anh Dũng (Young Le):** Là một Mục Sư ở Houston, TX. Sinh ra ở Việt Nam, ông đến Mỹ khi còn là một thiếu niên. Bởi ân sủng của Chúa, ông đặt lòng tin nơi Chúa Giê-su khi đang học ở ngành kỹ sư. Sau khi làm kỹ sư 25 năm cho Bộ Lao Động OSHA, giờ đây ông đang hầu việc Chúa trọn thời gian. Ông có bằng Thạc Sĩ về Lãnh Đạo và Mục vụ của trường Cao Học Kinh Thánh Lancaster. Ước mơ của ông là giúp nhiều người trở thành môn đệ của Chúa Giê-su mà chính họ sau này cũng sẽ đi môn đệ hóa người khác.

Lời Đề Tặng:

Quyển sách này dành tặng cho tình yêu của đời tôi, Võ thị Út (Rebekah Le). Em là người vợ, người mẹ, người đồng lao trong mục vụ tuyệt vời nhất mà anh có thể nghĩ đến. Cảm ơn em vì đã đồng viết quyển sách này với anh. Anh biết ơn vì Chúa cũng cho phép chúng ta nuôi dạy ba cậu con trai tin kính và nhiều ân tứ không ngờ. Tôi muốn bày tỏ lòng biết ơn với biên tập viên Krissy Risser về những lời khuyên và sự hỗ trợ của chị trong bản thảo của quyển sách.

Lời Chứng Thực:

Mục sư Lê Anh Dũng (Young Le) có một lòng nhiệt thành đáng nể đối với việc gây dựng con em để chúng trở nên những môn đệ của Chúa. Ông đã thức tỉnh nhiều tín hữu trở nên những môn đệ nhiệt thành của Chúa Giê-su suốt 20 năm qua. Qua chức vụ của ông, đời sống của nhiều sinh viên trẻ tuổi đã được biến đổi trở nên những môn đệ giống Chúa Giê-su, đời sống làm vinh hiển danh Chúa. Trong suốt 20 năm thực hành, khám phá và học hỏi, Mục sư Lê Anh Dũng (Young Le) và vợ ông, bà Rebekah Le, đã tổng hợp những kinh nghiệm của mình trong quyển sách then chốt Môn Đệ Hóa Con Em: Nuôi Dạy Những Môn Đệ Nhiệt Thành Của Chúa Giê-su. Chúng thách thức những phụ huynh Cơ Đốc truyền lại di sản đức tin cho những thế hệ kế tiếp. Ngày nay, những thế hệ trẻ của chúng ta đang đối diện với hiểm họa của mọi thời đại là chủ nghĩa thế tục. Quyển sách này đưa ra những phương cách đơn giản nhưng đầy năng quyền để nuôi dạy con của bạn trở nên con cái trung tín của Đức Chúa Trời. Tôi rất muốn giới thiệu quyển sách này tới mỗi bậc phụ huynh Cơ Đốc, những ai khao khát nuôi dạy con cái mình trở nên những môn đệ đặt Chúa làm trung tâm, tập chú vào Phúc Âm.

Mục sư Lê Anh Dũng (Young Le) rất thích công tác môn đệ hóa, và đặc biệt ham thích việc giúp người khác trở nên môn đệ Chúa Giê-su. Trong quyển Môn Đệ Hóa Con Em và trong bất cứ cuộc trò chuyện nào, ông cũng luôn đề cập đến chuyện môn đệ hóa, giúp càng nhiều người trở nên môn đệ cho Vương quốc Chúa càng tốt – bắt đầu từ chính con em của bạn. Với sự nghiêm cứu và những hiểu biết sâu sắc, vững vàng, quyển sách này sẽ rất hữu ích cho những phụ huynh và cho bất cứ ai khao khát giúp con cái mình trở nên môn đệ của Chúa Giê-su.

Khi chúng tôi đi công tác trên khắp thế giới, một điều hiển nhiên đang bị bỏ quên trong Hội Thánh ngày nay là công tác môn đệ hóa. Như điều Mục Sư Dũng đã nói rất hay trong quyển sách này, Hội Thánh đang thiếu đi dấu ấn của cha mẹ do không môn đệ hóa con em. Rất nhiều người trong chúng ta nghe về cửa sổ 10/40. Có một cửa sổ khác gọi là cửa sổ 4/14. Có

hiều người tin Chúa ở độ tuổi từ 4 đến 14 hơn bất cứ nhóm tuổi nào. Nói cách khác, người ta cởi mở với Phúc Âm hơn trong những năm này. Chúng ta đang sống là những môn đệ của Chúa Giê-su làm gương cho người khác. Nhưng chúng ta đang bày tỏ mình là tấm gương như thế nào? Thông điệp mà chúng ta giảng ra qua đời sống mình với con em chúng ta là gì? Mục sư Dũng nói, công tác môn đệ hóa con em phải là công tác có chủ đích và phải là trọng tâm của việc nuôi dạy con em, không phải “khoán” việc đó cho người lãnh đạo hội thánh. Môn đệ hóa là một tiến trình nơi chúng ta chủ đích hướng dẫn con em mình qua tiến trình học biết về Chúa Giê-su và sống bày tỏ Chúa qua lời nói và đời sống của chúng ta.

Tôi thấy rằng những sự dạy dỗ của Mục Sư và Bà Lê Anh Dũng là rất cụ thể. Vì đã làm việc với thanh thiếu niên suốt 20 năm, nên tôi thấy rằng chúng đói khát một mối liên hệ sâu đậm với cha mẹ mình. Cha mẹ môn đệ hóa con em là điều rất quan trọng và cần kíp!

Ngoài Kinh Thánh ra, có một số quyển sách có những tác động lâu bền trên cuộc đời một người; quyển sách này là một trong số đó. Chiếu sáng trên cách môn đệ hóa con em không phải là một chọn lựa, vấn đề khác để người khác nói, nhưng sách nhấn mạnh rằng đây là mong đợi của mọi phụ huynh Cơ Đốc. Quyển sách này không chỉ là một sách giải kinh về xã hội, mà còn đi sâu vào việc đưa ra những ví dụ thực tế, dựa trên sự khôn ngoan và đúng theo sự dạy dỗ của Kinh Thánh về cách để làm trọn phần cấu thành này trong Đại Mạng Lệnh lớn hơn, và cách nó được áp dụng trong thực tế đời sống của tác giả khi họ môn đệ hóa ba người con của mình.

Quyển sách này là quyển phải đọc. Môn đệ hóa con em là cách duy nhất cho con em bạn có đức tin cá nhân. Tôi rất vui được giới thiệu quyển sách này cho bạn nếu việc nuôi dạy nên những đứa con tin kính là điều quan trọng đối với bạn.

Cha mẹ cần phải ý thức về thế giới quan đang hiện hành của thế hệ này và tình thức. Cần thức tỉnh và chuẩn bị con em mình cho trận chiến thuộc linh mà chúng đối diện hàng ngày! Trận chiến đã diễn ra! Quyển sách này có những hiểu biết sâu sắc tuyệt vời và những trợ giúp cụ thể để trang bị và huấn luyện

phụ huynh để họ có thể môn đệ hóa con em mình một cách hiệu quả giữa cuộc chiến hàng ngày. Chúng ta đều hết lòng đồng ý rằng giao con cho hội thánh thôi thì không đủ. Là phụ huynh, với thẩm quyền từ Chúa ban cho, chúng ta phải góp phần vào! Môn đệ con em là việc khó, nhưng đó là việc đáng để đầu tư công sức! Phần thưởng kéo dài trong cõi đời đời!

Cảm ơn vì đã chia sẻ và nguyện quyền sách này được dùng vì sự vinh hiển của Chúa. Chúng tôi thấy mình được phước khi biết cả hai anh chị và hai anh chị đã luôn là tấm gương tin kính cho chúng tôi và chúng tôi học được nhiều từ anh chị về việc đầu tư cho đời sống của con cái và coi trọng việc môn đệ hóa con em nghĩa là gì. Thật vậy, linh hồn chúng đang lâm nguy!

Dẫn Nhập

Suốt nhiều năm qua, tôi đã môn đệ hóa nhiều bạn trẻ. Giờ đây, họ đã lập gia đình và có con cái. Tôi rất muốn đồng hành với những gia đình trẻ này để giúp họ thấy rằng họ cần chủ đích môn đệ hóa con em họ khi họ sống theo sứ mạng của Chúa kêu gọi cho cuộc đời họ.

Phạm Vi Sách Này:

- Về Nuôi Dạy Con:

Sách này không phải là sách về nuôi dạy con cái. Đây không phải là sách thần học về nuôi dạy con cái. Sách này là câu chuyện của chúng tôi. Sách đưa ra chi tiết về những nhận thức, phương pháp và hành trình của chúng tôi. Chúng tôi hy vọng rằng nó sẽ khởi đầu cho những thảo luận sâu hơn.

- Về Hôn Nhân:

Sách này không phải là sách về hôn nhân. Một cuộc hôn nhân tôn vinh Chúa và đi theo những sự chỉ dẫn của Thánh Kinh về sự hiệp nhất là cần thiết để môn đệ hóa những đứa con tin kính. Tuy nhiên, nó là một chủ đề quá rộng cho một chương sách ngắn như thế này. Nếu không có một hôn nhân theo sự dạy dỗ của Kinh Thánh, thì những lời khuyên này sẽ không mấy ích lợi. Nếu hôn nhân của bạn đang gặp vấn đề, thì nan đề của việc nuôi dạy con cái chỉ là triệu chứng. Bạn cần phải giải quyết chuyện hôn nhân của bạn trước.

- Về Gia Đình Tôi:

Chúng tôi không phải là một gia đình phi thường. Chúng tôi cũng có nhiều thiếu sót và tôi hy vọng rằng bạn sẽ không có một ấn tượng sai lầm về gia đình chúng tôi. Quyển sách này không đưa ra đầy đủ những thiếu sót của chúng tôi, nhưng chúng tôi vẫn hy vọng rằng những chi tiết về những gì chúng tôi làm được sẽ hữu ích đối với bạn.

- Về Những Gia Đình Đổ Vỡ:

Quyển sách này không viết về việc làm cha mẹ đơn thân hay nuôi dạy con khi một trong hai bậc phụ huynh là người không tin. Những tình huống đó là đặc biệt và lời khuyên cần đưa ra dựa trên từng tình huống. Trong tương lai, có thể tôi sẽ viết một quyển sách khác để đề cập đến cách Hội Thánh có thể đồng hành cùng những gia đình như vậy.

- Về khái Quát Hóa (Nói tổng quát):

Thế giới thì phức tạp hơn những gì tôi có thể chuyển tải. Để cho ngắn gọn, tôi nói chung chung thế giới mà chúng ta đang sống, có rất nhiều sắc thái khác nhau cho câu chuyện hơn là thời lượng mà tôi có để đi sâu vào. Nếu có thời gian, tôi sẽ chú thích thêm để những gì tôi viết nhẹ nhàng hơn. Xin thứ lỗi cho tôi vì điểm yếu này.

Mục tiêu

Khi bạn đọc quyển sách này, hãy nhìn lại sự kêu gọi của mình và nhìn lại con cái mình. Hãy xem xét cách bạn có thể hy sinh một cách thực tế để có thể triệt để môn đệ hóa con em mình.

Việc tận hiến để môn đệ hóa con em bạn đòi hỏi:

- Chọn một di sản
- Phát triển một chiến lược
- Hy sinh
- Đầu tư thời gian

Các Định Nghĩa

Tôi nhận ra rằng ai cũng có một xuất thân khác nhau. Vì vậy, tôi đã đưa ra định nghĩa cho một số thuật ngữ cần thiết.

• **Hội Thánh:**

Hội Thánh luôn chỉ về Hội Thánh phổ thông của tất cả những Cơ Đốc nhân được cứu trong quá khứ, hiện tại và tương lai. Trong sách này, nó chỉ về Hội Thánh địa phương hữu hình.

• **Môn đệ hóa:**

Huấn luyện ai đó trở nên giống Chúa Giê-xu trong nếp sống hàng ngày; một sự thay đổi không ngừng nghỉ suốt đời từ tội nhân trở nên thánh nhân diễn ra trong cuộc đời của mọi tín hữu.

- Xem *Ma-thi-ơ 28:18-20* (Chúa Giê-su đã đưa ra những chỉ dẫn rõ ràng cho mọi Cơ Đốc nhân)

- Xem *Phục Truyền 6⁽¹⁾* (Chỉ dẫn nuôi dạy con cái của Đức Chúa Trời; cách Chúa Giê-xu có thể đã được nuôi dạy ⁽²⁾).

(1) Tóm lại, chúng ta đang sống trong thời Tàn Ước. Tuy nhiên, Chúa đã đưa ra chỉ dẫn dành cho những bậc làm cha làm mẹ của một dân tộc mà Ngài đã biệt riêng làm dân thánh. Không phải mọi điều trong Cựu Ước đều có thể đem ra làm quy tắc, nhưng chúng cũng rất ích lợi.

(2) Về mặt văn bản, không có dẫn chứng rõ ràng về điều này. Tuy nhiên, chúng ta có thể rút ra từ việc Giô-sép là một “người có nghĩa” (Mat. 1:20), nên ông đã nuôi dạy Chúa Giê-xu theo Lời Đức Chúa Trời.

Chương I: Tại Sao Phải Môn Đệ Hóa Con Em?

• Chúng ta đang thua trong trận chiến giành giật linh hồn con trẻ

Chúng ta đang thua trong trận chiến giành giật linh hồn con trẻ (3). Nhìn vào bất cứ nơi nào, tôi cũng thấy những đứa trẻ lớn lên như những “Cơ Đốc nhân” tồi tệ. Album đầu tiên của Katy Perry là nhạc thánh. Giờ đây, cô ấy đã thay đổi hình ảnh và lợi dụng sự gợi cảm của mình để bán album nhạc. Cha mẹ cô đều là Mục sư. Mẹ của Justin Bieber đã chọn không phá cái thai là chính cậu đi bởi vì bà chọn quan điểm ủng hộ sự sống. Cậu cũng xưng mình là Cơ Đốc nhân, nhưng cuộc sống của cậu là chất liệu cho các báo lá cải. Marcus Mumford, người trùng tên với Mumford và Sons, được nuôi dưỡng bởi một lãnh đạo quốc gia của hội thánh Vườn Nho ở Hoa Kỳ và Ireland. Một trong những bài hát tiếng tăm của cậu lặp đi lặp lại chữ “DM”. Cậu ta nói: “Tôi sẽ không xưng mình là tín đồ nữa.”

Trớ trêu thay, tôn giáo phát triển nhanh nhất lại chẳng phải là một tôn giáo nào cả. Cái phái này được dán nhãn là “những kẻ không theo cái nào”. Chúng là những người trẻ chối bỏ hoàn toàn bất cứ cái mác tôn giáo chính thức nào. Trên bề mặt, có vẻ dễ để cảm thông cho chúng. Cơ Đốc nhân thì khá tai tiếng, nên có lẽ những người trẻ này cũng thật sự yêu Chúa, nhưng chúng lảng tránh đám đông tai tiếng ấy. Tuy nhiên, Chúa Giê-su thì không như vậy. Ngài nói: “Ai xưng ta ra trước mặt thiên hạ, thì ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha ta ở trên trời”. (4)

Có lẽ chúng không ý thức, hoặc giả chúng không được dạy một cách đúng đắn, nhưng hễ ai chọn không nhận biết Chúa Giê-su là người đang chuốc lấy số phận đời đời của mình nơi không có Chúa và trong Địa Ngục. Trung thành với Chúa Giê-su thì phải trả giá và sự xuất hiện của “những kẻ không theo cái nào” là dấu hiệu cho thấy con trẻ của chúng ta đang rời bỏ niềm tin đó!

(3) Chúa có thua không? Không, nếu Ngài chọn ai đó, thì không có chuyện Ngài thua trận. Tuy nhiên, tôi tin rằng con người đang thua trong trách nhiệm môn đệ hóa giữa vòng con trẻ của họ. Cuối cùng thì Chúa sẽ chiến thắng. Tuy nhiên, là những Cơ Đốc nhân Mỹ thế kỷ 21, chúng ta đang thua.

(4) Ma-thi-ơ 10:32; Lu-ca 12:8

Nhóm Barna báo cáo rằng 59% người trẻ rời bỏ hội thánh. Chính Hội Thánh đó Chúa Giê-su đã công bố rằng “của âm phủ không thắng nổi hội đó!” Hãy thử nghĩ về điều này một chút. Hãy nghĩ về chương trình dành cho giới trẻ gần đây nhất mà bạn tham dự. Hơn một nửa số đó, số những đứa trẻ hát ngợi khen và đưa tay lên tôn cao danh Đức Giê-su sẽ, về căn bản, bước ra khỏi phòng nhóm và sẽ không trở lại vào Chúa nhật tuần sau. Thử nghĩ về chính gia đình mình, bạn có hai đứa con và một trong hai đứa không biết đến tình thương của Chúa. Xin cho phép tôi dự báo trước: Số người nhóm lại không đồng nghĩa với số người được cứu. Tuy nhiên, hội thánh được Chúa Giê-su lập ra, và là phương tiện để thế giới được cứu chuộc. Người theo Chúa Giê-su lại không phải là một phần trong thân thể Đấng Christ sao được?

Trong suốt hai mươi năm, tôi và vợ tôi đã phục vụ trong mục vụ thanh thiếu niên và đã thấy vô số những người trẻ lui đi. Chúng tôi bắt đầu công tác này từ hồi còn làm trưởng nhóm ở trường cấp hai và cấp ba. Chúng tôi luôn tận dụng thì giờ giữa các buổi nhóm và chia sẻ về cuộc đời chúng tôi với chúng. Sau này, tôi phục vụ như là một người điều hành giới trẻ và trở thành trưởng lão coi sóc mục vụ thanh thiếu niên. Sự xuất hành là thật. Với những em ở lại, đa phần chỉ là sùng đạo. Dù mang danh Cơ Đốc nhân, nhưng cuộc đời của chúng không phản ánh năng quyền thanh tẩy siêu nhiên của Thánh Linh. Theo lời của Gia-cơ, thì đức tin của chúng là đức tin “chết”. Trong suốt hai mươi năm trong chức vụ, chúng tôi đã nhìn thấy những đứa trẻ được đưa đi nhóm từ khi còn sơ sinh, rồi vào lớp ấu nhi, tham dự các kỳ ra đi truyền giáo, và làm lãnh đạo của ban thiếu niên, rồi cũng lui đi. Chúng tôi đã thử mọi cách. Chúng tôi tổ chức chương trình, sinh hoạt. Chúng tôi lập các nhóm học Kinh Thánh. Khi giảng dạy, chúng tôi nói lớn tiếng nhất có thể. Nhưng chúng vẫn ủa ra cửa rồi biến mất.

• *Đừng lằm tởng. Cuộc xuất hành “thâm lạng” đã trở thành bình thường*

Đừng lằm tởng. Cuộc xuất hành thâm lạng đã trở thành một chuyện bình thường ở khắp cả nước Mỹ Cơ Đốc giáo. Trong

tất cả các hệ phái, dù cấp tiến hay bảo thủ, thì đều diễn ra cùng một câu chuyện. Một mục sư người Hàn Quốc đã nói với tôi về điều tương tự đang xảy ra ở Hội Thánh quê nhà của ông. Đây là một điều cấp bách! Là phụ huynh Cơ Đốc, bạn cần phải kính sợ về điều này. Dù bạn có thích hay không, thì con cái của bạn cũng giống như những ta-lâng được chủ giao trong tay của những đấng tó. Rồi sẽ có một ngày, vị Vua vĩ đại sẽ tính sổ với bạn. Điều này quan trọng hơn sự nghiệp của bạn. Điều này quan trọng hơn căn nhà bạn ở. Điều này hệ trọng hơn mục vụ của bạn. Hãy để tôi nhắc nhở bạn, ưu tiên trước nhất của bạn phải là Chúa Giê-su, và sau đó đến gia đình của bạn.

• Văn hóa đã có sự thay đổi ghê gớm

Nền văn hóa đã có bước biến chuyển to lớn. Chúng ta đang sống trong một thế giới hậu Cơ Đốc giáo. Trong suốt cuộc đời bạn, bạn sẽ bị đẩy về hướng trái với ý muốn của thế giới này. Chính giữa hai thế lực này là con em bạn. Chẳng làm gì cả nghĩa là đầu hàng. Đáng buồn thay, linh hồn của con trẻ của bạn đang lâm nguy, và chắc hẳn Chúa mong đợi bạn nuôi dạy con trẻ của bạn lớn lên trong đường lối Ngài.

DỪNG LẠI & SUY NGẪM: Hãy dành chút thời gian. Đọc Phục Truyền đoạn 6. Xem xét công tác Chúa giao phó cho bạn.

Tại sao? Trên một phương diện, có rất nhiều ảnh hưởng văn hóa và xã hội rối rắm đang hành động. Chủ nghĩa hiện đại, là thứ công bố rằng “Thượng Đế đã chết!”, đã dấy lên thành chủ nghĩa hậu hiện đại đa nguyên. Những tiến bộ khoa học mang tới những hàm ý nghiêm trọng cho xã hội của chúng ta. “Thuốc tránh thai” đã phá hủy mối liên hệ tự nhiên giữa tình dục và hôn nhân. Thế giới như chúng ta thấy đang có những dịch chuyển mạnh mẽ. Dù vậy, Chúa vẫn thành tín. Là Cơ Đốc nhân, bạn đã nhận lãnh Đức Thánh Linh và chính nhờ năng lực đã đem Đấng Christ sống lại từ trong cõi chết này, bạn có thể thành công trong công tác nuôi dạy con em. Tuy nhiên, có một vấn đề to lớn mà tôi chưa nói đến. Trong suốt hai mươi năm qua, tôi đã thấy một sự chối từ

việc môn đệ hóa con em một cách hệ thống, tự nguyện và khùng khiếp. Phụ huynh và hội thánh đã thất bại trong việc môn đệ hóa con trẻ của mình. Việc huấn luyện về thuộc linh cho một đứa trẻ không phải là trách nhiệm Chúa giao cho hội thánh.⁽⁵⁾ Đó là công việc của cha mẹ. Tuy vậy, để tôi làm rõ ý tôi muốn nói về việc môn đệ hóa. Chúa Giê-su kêu gọi chúng ta “nhân danh đấng Cha, đấng Con và Đấng Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, dạy họ giữ hết thảy những điều mà ta đã truyền cho các ngươi.” Phục Truyền 6 nói rằng: “Các lời mà ta truyền cho ngươi ngày nay sẽ ở tại trong lòng ngươi; khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con cái ngươi, và phải nói đến, hoặc khi ngươi ngồi trong nhà, hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc ngươi nằm, hay là khi chỗi dậy. Khá buộc nó trên tay mình như một dấu, và nó sẽ ở giữa hai con mắt ngươi như ấn chỉ; cũng phải viết các lời đó trên cột nhà, và trên cửa ngươi.”

Môn đệ hóa nghĩa là dạy con trẻ việc một Cơ Đốc nhân làm, mục đích người đó sống trên đất và hy vọng cuối cùng của họ đặt nơi ai. Nó có nghĩa là sống để cho con trẻ thấy trở nên giống Chúa Giê-su là thế nào. Nó có nghĩa là đồng hành với chúng khi chúng học cách làm mới tâm trí mình. Nó có nghĩa là dạy chúng mọi điều mà Chúa Giê-su đã truyền dạy chúng ta. Cuối cùng, nó là việc nuôi dưỡng một môi trường nơi Chúa có cơ hội biến đổi tấm lòng của chúng. Bạn không có khả năng cứu linh hồn chúng. Nhưng, bạn có trách nhiệm nuôi dạy chúng theo cách làm vinh hiển danh Chúa. Tôi không thể nào nhấn mạnh đủ rằng đây là việc của bạn. Nó là một trách nhiệm cực kỳ khó khăn. Bằng cách nào đó bạn phải có ảnh hưởng mạnh mẽ trên chúng hơn mọi điều bạn chúng nói, hơn những gì chúng thấy trên mạng, và trên những gì chúng xem trên TV. Bạn cần chỉ dạy hành vi của chúng trong khi đó cũng phải thật sự giúp cho việc biến đổi tấm lòng được diễn ra. Cuối cùng, ngay cả khi bạn làm đúng mọi thứ, thì con cái bạn có thể cũng không có cùng đức tin như bạn. Nói một cách đơn giản, tin nơi Chúa Giê-su là một điều siêu nhiên. Trong ngày phán xét cuối cùng, bạn sẽ phải đứng trước vị Vua vĩ đại và có thể nói, bằng năng lực của Đấng Thánh Linh trong bạn,

(5) Tôi tin rằng hội thánh địa phương được tập hợp từ các nhóm gia đình. Tuy nhiên, mỗi gia đình về căn bản phải chịu trách nhiệm về việc nuôi dạy con cái. Hội thánh mang trách nhiệm thứ yếu (thứ hai) bổ sung cho những gia đình không làm tròn trách nhiệm hoặc gia đình đổ vỡ.

rằng con đã làm tất cả những gì có thể.

Bạn bận rộn. Chúng ta sống trong một thế giới nơi tất cả chúng ta đều làm việc quá sức, quá áp lực và hoàn toàn kiệt sức. Rất dễ có cảm giác bạn không có thời gian cho cả việc nuôi dạy con em nữa. Đối với những phụ huynh bận rộn thì các chương trình hội thánh tổ chức quả là thu hút đến tuyệt vời! Thay vì đọc Kinh Thánh cho con trẻ, bạn có thể đem chúng đến nhà thờ.

Rất dễ mà chúng ta tin rằng các mục sư/giáo viên thiếu nhi, những người được đào tạo qua trường lớp trong thần học viện, được trang bị để dạy dỗ con trẻ của bạn tốt hơn bạn. Tuy nhiên, điều đó không đúng. Chương trình AWANA hay nhất thế giới, giáo viên trường Chúa nhật vui nhất, những người hướng dẫn thiếu niên dễ thương nhất và những mục sư thông minh nhất vẫn không tốt bằng bạn đâu! Dù cách đó là cách dễ dàng hơn. Chương trình luôn có sức quyến rũ của nó. Nó nói với bạn rằng chỉ vài giờ vào ngày Chúa nhật sẽ chững ngửa cho con trẻ của bạn. Thật vậy ư? Thật sự vài giờ ở nhà thờ có bằng được 25 giờ ở trường học thế tục không nhỉ?

Thế giới đang dạy chúng ta “khoán” việc nuôi dạy con cái cho các nguồn khác. Nó nói rằng nhà trẻ cũng tốt y như được cha mẹ chăm sóc vậy. Rằng có bằng cấp dạy trong trường tiểu học cũng không khác gì việc nuôi dạy con cái đâu. Rằng người hướng dẫn thiếu niên có thể thay thế cha mẹ. Tôi nói quá cực đoan và quá hăng. Tôi xin khẳng định rằng tất cả những điều đó có thể đều là tốt cả. Một nhà trẻ tốt, một trường Cơ Đốc tốt hay một hội thánh tốt có thể là một sự bổ sung rất tuyệt. Tuy nhiên, cũng như việc thuốc bổ sung chất đạm thì không thể nào thay thế cho thực phẩm thật, cũng vậy, không thứ nào trong các thứ “khoán trọn” trên có thể thay thế cho việc môn đệ con em từ chính cha mẹ.

Một trong những câu nói to tát nhất của thế giới về việc nuôi dạy con cái đó là “việc nuôi dạy một đứa trẻ đòi hỏi công sức của cả làng.” Đặc biệt giữa vòng người Á châu, chúng ta tin rằng con trẻ có thể được nuôi dạy bởi ông bà, dì chú hoặc người khác. Có lẽ những người đó có thể đều có những ảnh hưởng tích cực. Có lẽ anh cả hoặc chị cả là tốt cho đứa em. Tuy nhiên, họ không thể thay thế bạn. Hơn thế nữa, họ không chịu trách nhiệm

về con em bạn. Bạn mới là người chịu trách nhiệm!

DỪNG LẠI & SUY NGÃM: Ai là người có ảnh hưởng nhiều nhất trên con của bạn? (Ai dành thời gian với chúng nhiều nhất?)

• Phụ huynh và hội thánh đã thất bại trong việc môn đệ hóa con trẻ

Một điều dối trá mà phụ huynh hay tin vào là: họ vừa có thể có “X” vừa có Chúa Giê-su. Có lẽ đó là Giấc Mơ Mỹ: Nhà đẹp, lương cao và sự an toàn. Có lẽ đó là một sự nghiệp thành đạt. Có lẽ đó là việc được thế giới ca tụng. Dù “X” của bạn là gì đi nữa, hãy cảnh giác với nó. Chúa Giê-su đã nói: “Vì thế, ai không từ bỏ những gì mình có thì không thể là môn đệ ta”. Thật ra, “những gì mình có” này bao gồm cả con em bạn. Chúa Giê-su muốn có cả cuộc đời của bạn. Nếu Chúa Giê-su không phải là trọng tâm của sự tồn tại của bạn, thì không có điều gì tôi viết ra có thể ích lợi cho bạn. Quyển sách này chủ yếu nói về việc tôn kính Chúa trong lĩnh vực nuôi dạy con cái. Trong bối cảnh của việc nuôi dạy con em, điều này có nghĩa là bạn sẽ cần phải hy sinh hầu có thể môn đệ con em mình. Nguyên liệu “bí kíp” trong việc nuôi dạy con em là thời gian. Bạn sẽ cần tuôn đổ rất nhiều thì giờ trên con em. Không có thời gian nào có chất lượng có thể thay thế cho việc đầu tư đáng kể mỗi tuần vào đời sống con em mình. Đây là những giây phút quan trọng trong cuộc đời con em bạn. Có khi bạn trao đổi sâu sắc và ý nghĩa trong những lúc mà mình không định trước. Bạn không thể bắt nó diễn ra. Tuy nhiên, bạn có thể luôn ở bên chúng càng nhiều càng tốt hầu cho bạn có thể tận dụng được cơ hội đó khi nó đến. Xin nhắc lại, lời dối trá đó là bạn có thể vừa có “X” vừa có Chúa Giê-su. Điều này sẽ được mở rộng ra trong sự tôn kính Chúa khi bạn môn đệ hóa con cái mình.

• Thế giới đang dạy chúng ta cách “khoán” việc nuôi dạy con cái

Trong nhiều phương diện, hội thánh đang không làm tốt phần việc chống chọi lại khuynh hướng “khoán trọn” này. Hội

thánh hiện thời chủ yếu quan tâm đến việc thu hút nhiều người đến nhóm. Như Ed Stetzer⁽⁶⁾ đã chỉ ra, ai cũng ngồi và ngó lên sân khấu, các buổi lễ của chúng ta y như một bộ phim. Nó tạo nên một môi trường nơi ai cũng coi hội thánh chẳng khác gì một sản phẩm lớn mà họ coi một tuần một lần. Chúng ta đã bị biến đổi thành những người tiêu thụ. Tuy nhiên, tinh thần tiêu thụ này lại trở nên tệ hại hơn trong lĩnh vực môn đệ hóa con trẻ.

Nếu chúng ta mong đợi đem con em của mình đến một chương trình sinh hoạt một tuần hai lần, và khi rời đi, chúng ta có những Cơ Đốc nhân nhí "tốt" thì chúng ta sẽ cực kỳ thất vọng. Môn đệ hóa không phải là một bộ phim mà chúng ta trả tiền để xem.

Hội thánh có thể sinh hoạt một cách tốt hơn không? Có chứ! Tuy nhiên, trong suốt những năm tháng trong chức vụ của mình, điều tôi thấy trong tất cả các hội thánh là sự bất toàn và, để tôn kính Chúa, cha mẹ cần phải đóng vai trò tích cực, ngay cả khi hội thánh không làm tốt phần của mình.

Là những người thành đạt, tôi và nhà tôi có nhiều sự chọn lựa. Cuộc sống của chúng tôi có rất nhiều điểm tương đồng với câu chuyện thành công của những người Mỹ bình thường khác. Cả hai gia đình chúng tôi đều là người tị nạn trong cuộc chiến ở Việt Nam. Đáng buồn thay cho chúng tôi, mình ở bên phía thua cho nên không có chọn lựa nào khác ngoài việc phải rời quê hương. Đến nước Mỹ lúc chúng tôi mới 12 và 14 tuổi, chúng tôi hoàn toàn trắng tay. Hầu như chúng tôi chẳng nói được tí tiếng Anh nào. Chúng tôi không có lợi thế về giáo dục. Với nền tảng là chết chóc, kinh khiếp và sự biến động của cuộc chiến, chúng tôi phấn đấu để xây dựng một cuộc sống tốt đẹp cho mình ở đất nước này. Cuối cùng, chúng tôi có sự nghiệp. Tôi trở thành một kỹ sư làm việc cho chính phủ liên bang. Vợ tôi hoàn tất chương trình điều dưỡng. Thế giới nói với chúng tôi rằng chúng tôi có thể trở thành những Cơ Đốc nhân "tốt" mà vẫn có thể đeo đuổi sự nghiệp, và vẫn có thể sống trong nhà cao cửa rộng, xe đẹp để đi. Chúng tôi có nhiều, rất nhiều chọn lựa.

Chúng tôi có thể đi nhóm tại một nhà thờ Mỹ. Không giống như các bạn cùng trang lứa, chúng tôi nói tiếng Anh lưu loát và

(6) Tôi nghe Ed giảng về chủ đề này tại Synergize ở Florida vào tháng Một, 2014

có thể hòa nhập rất tốt vào bất cứ cộng đồng dân Mỹ chính hiệu nào cũng được. Có thể một số sẽ cảm thấy ngạc nhiên vì chúng tôi chỉ học tiếng Anh lúc đã là thiếu niên. Chúng tôi có thể rời bỏ hội thánh người Việt mà chúng tôi đang phục vụ. Có nhiều hội thánh lớn vẫn còn chỗ ngồi mỗi sáng Chúa nhật và có rất nhiều chương trình để chúng tôi đưa con em mình tới. Rất dễ để tin rằng hội thánh có thể giải quyết những nan đề của chúng tôi. Nhưng, chúng tôi có một sứ mạng! Chúa đã cứu chuộc chúng tôi từ tội lỗi và sự chết thuộc linh. Ngài kêu gọi chúng tôi sống một cuộc đời môn đệ hóa người khác. Nó bao gồm cả con em của chúng tôi. Và cuối cùng, tôi tin chắc rằng Chúa có thể ban cho chúng ta mọi thứ. Ngài sở hữu mọi thứ. Tại sao một người kế tự của Đấng Tạo Hóa của trời và đất lại đổi chác việc phục vụ Ngài để lấy tiền tài danh vọng? Rất nhiều người chọn con đường đó. Chúng tôi quyết định dâng thì giờ và sức lực của mình cho việc đem người khác vào trong Nước Trời. Bước đầu tiên bắt đầu với gia đình của chúng tôi. Nếu chúng tôi thành công với con trẻ của mình, thì chúng tôi sẽ được trang bị để vươn tới cả thế giới.

Lý do lớn nhất khiến chúng ta đang mất dần con trẻ là bởi vì chúng ta mong đợi hội thánh làm việc mà gia đình được định để làm. Nếu chúng ta tin rằng cả Kinh Thánh đều bởi Đức Chúa Trời soi dẫn, thì chúng ta có thể học từ sự chỉ dẫn của Chúa dành cho dân Y-sơ-ra-ên. Rõ ràng Chúa đã giao trách nhiệm cho cha mẹ phải dạy dỗ thế hệ kế tiếp câu chuyện về sự tốt lành của Chúa để được trang bị bước theo Chúa. Ngày hôm nay có người có quan niệm rằng trường Chúa Nhật, chương trình thanh thiếu niên sẽ chuẩn bị con em mình. Ý niệm này không hề được Kinh Thánh trích dẫn. Trường Chúa nhật và ban thiếu niên là sản phẩm của quan niệm hiện đại về hội thánh. Suy nghĩ này không phải là suy nghĩ của Kinh Thánh! Cuối cùng thì các viên gạch xây dựng hội thánh là các gia đình của những người theo Chúa.⁽⁷⁾ Lúc đó, hội thánh đi ra và làm công cụ cho việc vươn tới những người hư mất. Hội thánh cũng cần phục vụ người góa bụa và trẻ mồ côi. Trước khi bạn và tôi có thể dự phần vào sứ mạng đó, chúng ta phải bước

(7) Câu này tôi lấy từ kinh nghiệm thực tế của mình. Hội thánh hoạt động không thể không được tạo nên từ các gia đình. Thường thì, trường lão và chấp sự là một phần của gia đình.

vào chiến tuyến đầu tiên: chính gia đình của mình. Là bậc làm cha làm mẹ, bạn có thể là người có ảnh hưởng nhiều nhất trên đời sống của con cái bạn. Bạn sẽ đem chúng đến gần hơn với Chúa hay kéo chúng ra xa Ngài? Chúng ta hãy suy ngẫm một số phân đoạn Kinh Thánh.

Ma-thi-ơ 28 đưa ra chi tiết về sứ mạng môn đệ hóa của Chúa Giê-su. Trong hội thánh hiện thời, chúng ta đã không còn thấy điều này. Là một mục sư, mọi người thường có một ấn tượng sai lầm là tôi gần gũi với Chúa hơn. Họ tự tin rằng tôi có điều mà họ không có. Họ nghĩ rằng công tác của tôi trong tư cách một mục sư là cứu những người hư mất, dạy dỗ con em (họ) và phục vụ Chúa. Trong chính ngày Chúa Giê-su chịu chết, bức màn ngăn cách nơi Chí Thánh đã bị xé toang. Một nơi vốn chỉ dành cho thầy tế lễ thượng phẩm, dòng dõi nối tiếp từ đời này sang đời khác mới có thể bước vào, đã thay đổi. Qua Chúa Giê-su, chúng ta đều có quyền đến gần Chúa như nhau. Không có giai cấp nào đặc biệt cho các Cơ Đốc nhân. Chúng ta đều là người kế tự của Đức Chúa Trời. Tưởng tượng chúng ta đều là con của Bill Gates hoặc của Warren Buffet. Di sản tiền tài được đảm bảo. Đó là lý do Chúa Giê-su đưa ra Đại Mạng Lệnh cho tất cả chúng ta. Trách nhiệm của mọi người là làm báp-têm và dạy dỗ mọi điều Ngài răn dạy. Trách nhiệm môn đệ hóa là của mọi người.

Thi Thiên 127 nhắc nhở chúng ta rằng con em là di sản (hay tài sản thừa kế) mà Chúa ban cho chúng ta. Đây là một khái niệm lạ lẫm đối với tâm trí người Mỹ. Xã hội Tây phương, cụ thể là người Mỹ, tán thành với hình thức mạnh mẽ nhất của sự ích kỷ và chủ nghĩa cá nhân. Chúng ta thường nghĩ theo phương diện vinh hiển và thành tựu cá nhân. Đây không phải là tư tưởng của Kinh Thánh. Chúa của chúng ta là Đấng hình phạt từ thế hệ thứ nhất đến thế hệ thứ ba. Hơn thế nữa, Chúa nghĩ về di sản. Bởi chính Con Ngài, chúng ta có thể có đức tin giống như Áp-ra-ham. Cũng vậy, chúng ta phải thay đổi cách suy nghĩ của mình. Con cái chúng ta không chỉ là một trách nhiệm chúng ta phải gánh vác. Chúng còn là phần tiếp tục sống của chúng ta sau khi chúng ta đã qua đời. Chúng là di sản của chúng ta. Bạn sẽ để lại một di sản đời đời hay tạm thời? Phục Truyền 6 cho chúng ta một ý niệm chung chung về phương pháp. Ý niệm này rất đơn giản. Môn đệ hóa con

em là vấn đề thời gian và là việc lặp đi lặp lại. Lúc nào cũng vậy, điều răn của Chúa và câu chuyện cứu chuộc của Ngài cần được kể lại thường xuyên. Chúng ta phải chia sẻ đi chia sẻ lại với con em mình rằng hy vọng và sức lực của chúng ta đặt ở đâu. Chúng cần biết Đấng mà chúng ta đặt lòng tin cậy. Thế giới đầy dẫy những thần tượng để tin. Có người theo tiền tài, hy vọng rằng nó sẽ cho họ sự an toàn. Có người thờ phượng danh vọng, hy vọng mình sẽ thấy thỏa lòng và có giá trị. Chúng ta thờ phượng Chúa Giê-su. Ngài là Con của Đức Chúa Trời hằng sống. Bởi Ngài, mọi vật được tạo thành. Bởi Ngài, chúng ta được nên thánh và tội lỗi chúng ta được tha thứ.⁽⁸⁾

II Ti-mô-thê 2:2 phác họa nhiệm vụ chính của chúng ta. Việc của chúng ta là dạy Lời Chúa cho chúng. Hơn thế nữa, chúng ta cần phải tìm kiếm người khác, những người, đến lượt họ, sẽ truyền sự hiểu biết này cho người khác. Giống như một sư phụ võ lâm trên phim, chúng ta cần phải tìm cơ hội để đào tạo môn đệ. Nó không phải là con đường dễ theo! Con em chúng ta chính là cơ hội thuận tiện và chiến lược nhất để chúng ta làm điều đó. Nhiệm vụ của chúng ta là nhân cấp. Ti-mô-thê 3:2 đưa ra chi tiết về mục tiêu đó. Dù những đặc điểm đó là dành Cho việc chọn lựa người lãnh đạo hội thánh, nhưng chúng cũng là khuôn mẫu cho điều mà mọi Cơ Đốc nhân cần khao khát. Chúng rất tốt cho việc phác họa những đặc điểm mà một Cơ Đốc nhân cần làm gương. Cần nhớ rằng những đặc điểm bên ngoài này là dấu hiệu cho sự biến đổi bên trong. Đừng để mình bị rơi vào cái bẫy của việc chỉ huấn luyện những gì bề ngoài. Chúa Giê-su quở trách người Pha-ri-si vì sự giả hình của họ. Họ tinh sạch bề ngoài nhưng bên trong đầy dẫy điều gian ác. Nếu bạn không đụng tới được tấm lòng con trẻ, thì bạn chỉ tạo nên một sự thay đổi tạm bợ.

(8) Môn đệ hóa không chỉ là vấn đề kiến thức. Con cái cần phải được dạy yêu thương, hy vọng và đức tin. Những điều này cần được dạy thông qua việc làm gương. Đây là lý do việc dành thời gian với con trẻ là cần thiết.

Chương II: ĐẠI MẠNG LỆNH VÀ DI SẢN CỦA CHÚNG TA

• Quan điểm của bạn về di sản quyết định số phận của con cái bạn

Quan điểm về di sản của bạn quyết định số phận của con cái bạn. Cha tôi không tin Chúa, và tôi là người đầu tiên trong gia đình biết Chúa. Tôi có phải là người cuối cùng không? Hay tôi là người bắt đầu cho một lịch sử tươi sáng? Tôi có thể giống như Áp-ra-ham, nghĩa là Chúa của ông cũng được biết đến là Chúa của con ông và của cháu chắt ông không? Ngày nay, bạn và tôi là một phần của di sản Áp-ra-ham. Chúa hứa rằng dòng dõi của Áp-ra-ham sẽ như sao trên trời, như cát bờ biển. Qua Chúa Giê-su, chúng ta được ghép vào trong gia đình của Đức Chúa Trời và có thể kể Áp-ra-ham là ông tổ của mình. Áp-ra-ham bắt đầu một di sản to lớn.

Bạn và tôi có cùng thách thức đó! Chúng ta là người nắm di sản mà chúng ta sẽ để lại. Đừng phạm sai lầm, ai cũng sẽ để lại một di sản. Điều bạn làm ảnh hưởng đến thế hệ tương lai. Di sản của bạn là gì? Di sản của bạn chọn để lại sẽ quyết định số phận của con cái bạn. Có câu châm ngôn nói rằng: “Trái táo không rơi xa khỏi cái cây.” Bạn sẽ mở rộng nhánh của mình đến đâu? Là người Mỹ gốc Việt, chúng ta thường đánh giá cao con người tự lập. Chúng ta có tư tưởng cho rằng quá khứ không liên can gì đến mình. Chúng ta tin rằng một người “chẳng là gì” có thể trở thành “ai đó”. Là người Việt Nam, tôi đề cao giá trị của di sản gia đình. Tôi mắc nợ cha mẹ tôi. Dù không tin Chúa, nhưng họ cũng đã để một di sản cho tôi. Họ chọn để trở thành những con người tự trọng! Họ dám đứng lên vì những gì họ thấy là đúng, và nó đặt họ vào bên phía thua của cuộc chiến. Tuy nhiên, tấm gương mà họ để lại đã gạt hái sự tưởng thưởng trong con cháu họ. Họ đã xây dựng một gia đình thanh liêm. Cuối cùng, họ không xây dựng chúng trên Chúa Giê-su cho nên di sản của họ chỉ có giới hạn đời này. Bạn phải chọn di sản bạn định để lại.

Đây là một quyết định nghiêm túc. Hãy nhìn vượt xa cuộc đời bạn và suy nghĩ câu hỏi này: “Tôi muốn con và cháu tôi trở

thành ai?" Là Cơ Đốc nhân, quan niệm về di sản mang những ý nghĩa mới mẻ. Chúng ta biết rằng thế giới này đang đến hồi kết và chỉ có những điều đời đời còn lại mà thôi. Đây là cách Phao-lô mô tả nó: *Nếu có kẻ lấy vàng, bạc, bửu thạch, gỗ, cỏ khô, rơm rạ mà xây trên nền ấy, thì công việc của mỗi người sẽ bày tỏ ra. Ngày đến sẽ tỏ tường công việc đó; nó sẽ trình ra trong lửa, và công việc của mỗi người đáng giá nào, lửa sẽ chỉ ra. Ví bằng công việc của ai xây trên nền được còn lại, thì thợ đó sẽ lãnh phần thưởng mình. Nếu công việc họ bị thiêu hủy, thì mất phần thưởng. Còn về phần người đó, sẽ được cứu, song dường như qua lửa vậy.*⁽⁹⁾

Là Cơ Đốc nhân, nền tảng cho sự tồn tại của chúng ta là Chúa Giê-su. Tuy nhiên, chúng ta đặt sự dâng hiến của mình trên công tác của Chúa, sự dâng hiến đó bao gồm những nơi chúng ta đầu tư thời gian và tiền bạc của mình vào.

Bạn có một chọn lựa. Bạn có thể chọn giữa sự "thành đạt" đời này (cái gọi là "Giấc Mơ Mỹ") và một di sản thuộc linh để môn đệ hóa con cái mình. Bạn có thể chạy theo sự "thành công" bằng nhiều hình thức khác nhau. Thế gian rất quý quýet. Thường thường, Cơ Đốc nhân không định chạy theo sự thành đạt đâu. Họ tin rằng họ có thể vừa theo Chúa Giê-su vừa có "X". Tư tưởng này thường bắt đầu với những loại phát ngôn sau:

Chúa muốn tôi có cuộc sống tốt đẹp. Xe đẹp có phải là tội đâu nào!

Nếu tôi giàu, tôi có thể dùng tiền để ban cho.

Nếu người ta thấy tôi thành đạt, tôi sẽ giúp Cơ Đốc nhân có tiếng tốt đẹp hơn trong mắt người ngoại. Tôi biết rằng gia đình tôi cần tôi, nhưng họ cần tôi chu cấp cho họ.

Những phát ngôn này không nhất thiết là sai. Vâng, chúng bộc lộ một tấm lòng không tìm kiếm Nước Trời mà thôi. Chúa có mọi thứ và Ngài yêu bạn. Mọi thứ bạn cần, trong đó có cả những thứ gia đình bạn cần, Chúa đều sẽ chu cấp! Ngài đã hứa như vậy. Đừng tin rằng bạn cần phải làm công việc của Chúa. Ngài đã giao cho bạn công việc môn đệ hóa con em mình. Dạy chúng tăng trưởng trong sự kính sợ Chúa nghĩa là gì. Chỉ cho chúng thấy môn

(9) 1 Cô-rinh-tô 3:12-15

đệ Chúa Giê-su cần làm gì!

Bạn có một chọn lựa. Bạn có thể chạy theo tiền tài, danh vọng và vinh hiển hoặc bạn có thể đeo đuổi một lối sống môn đệ hóa con em mình. Mỗi một chúng ta chỉ có một khoảng thời gian giới hạn trên đất. Ưu tiên của bạn là gì? Bạn hy vọng sẽ tạo ấn tượng trên ông sếp mình hay trên con em mình? Bạn muốn được nhớ đến là “người tốt” hay một phụ huynh đúng nghĩa? Bạn không thể có cả hai. Đó là cốt lõi của lời Chúa Giê-su: *“Các người không thể vừa hầu việc Đức Chúa Trời, vừa ham tiền”*.⁽¹⁰⁾

• Làm những gì Chúa kêu gọi chúng ta làm và hãy có chủ đích rõ ràng

Làm theo những gì Chúa Giê-su kêu gọi chúng ta làm và trở nên người mà Ngài kêu gọi chúng ta đòi hỏi sự chủ tâm. Cả thế giới này đang được vận hành để đẩy chúng ta rập khuôn theo nó. Trường học tạo ra sự cạnh tranh và cám dỗ chúng ta đầu tư mọi thứ để trở nên người “xuất sắc nhất”. Mạng máy tính tràn ngập những món đồ: lap-top kiểu dáng đẹp, xe hơi sang trọng, túi xách hợp thời, trang sức vượt thời gian, thứ gì mà lòng bạn có thể ao ước có được thì đều được rao bán. Có hàng tá thứ nói với bạn rằng: *“Bạn quan trọng!”* “Bạn có thể cứu người nghèo, đấu tranh chống lạm dụng môi trường hoặc những sai trái của thế giới.” “Bạn có thể là một Đấng Cứu Thế!” Mỗi nguy hại của những thứ này không phải ở chỗ chúng sai một cách rõ ràng. Hãy nhớ lại tổ tiên Ê-va của chúng ta! Bà muốn trở nên giống như Đức Chúa Trời và có sự khôn ngoan. Nhưng, bà đã chọn có được những thứ đó bằng cách không vâng lời Chúa. Đó là sự sa ngã của bà.

Nếu bỏ mặc, chúng ta sẽ chạy theo ý niệm về thành đạt của đời này. Nếu không có năng quyền của Chúa Thánh Linh hành động trong chúng ta, đó sẽ là tất cả những gì chúng ta biết. Chẳng ai cần dạy để phạm tội cả, nó đã có trong chúng ta rồi! Chỉ bởi sự đổi mới suy nghĩ của mình, với sự khôn ngoan của Chúa, chúng ta mới có thể biết điều gì là tốt và đẹp lòng Đức Chúa Trời. Nếu bạn không chọn đeo đuổi những gì Chúa muốn, bạn sẽ không đeo đuổi đâu. Ngay cả khi bạn chọn, bạn cũng cần phải xây dựng cuộc

(10) Ma-thi-ơ 6:24; Lu-ca 16:13

sống mình hướng tới đích đó. “Mục tiêu mà không có kế hoạch thì chỉ là mơ mộng viễn vông thôi!”⁽¹¹⁾

• Chúng ta cần lựa chọn một vài người để tiếp tục dạy điều đó cho người khác.

2 Ti-mô-thê 2:2 kêu gọi chúng ta truyền lại những gì chúng ta đã học từ Chúa Giê-su. Không chỉ dạy nó cho người khác, chúng ta cần tìm số ít những người được chọn lọc để tiếp tục dạy điều đó cho người khác nữa. Chúng ta không chỉ cố gắng thuyết phục người khác về chân lý của những ý tưởng của mình. Chúng ta còn cần phải tìm ra những người rất ít ỏi này, là những người sẵn lòng tận hiến cả sự sống mình để truyền lại những gì mà Chúa Giê-su đã bày tỏ cho chúng ta! Việc con trai con gái chúng ta chấp nhận Chúa Giê-su là ai về mặt lý thuyết thôi chưa đủ. Chân lý của Chúa phải thay đổi tận gốc rễ con người chúng. Cơ Đốc nhân là những người có cuộc sống được tái tổ chức từ gốc rễ bởi những gì mà họ biết. Nó thay đổi những gì chúng ta yêu mến, cách chúng ta làm và lý do chúng ta sống trên đời. Bài kiểm tra tốt nhất cho đức tin của ai đó là đặt ra câu hỏi: “Bạn có chia sẻ về Chúa Giê-su cho những người cũng sẽ làm như bạn không?” Nan đề của Cơ Đốc giáo hiện đại là chúng ta hiểu nhầm ý nghĩa của việc trở nên một Cơ Đốc nhân. Thay đổi tình trạng tôn giáo sang “Cơ Đốc nhân” không giống với ý niệm về môn đệ của Chúa Giê-su!

Xin nghe lời Chúa Giê-su phán.: “Có đoàn dân đông cùng đi với Đức Chúa Giê-su; Ngài xây lại cùng họ mà phán rằng: Nếu có ai đến theo ta mà không ghét cha mẹ, vợ con, anh em, chị em mình, và chính sự sống mình nữa, thì không được làm môn đồ ta. Còn ai không vác thập tự giá mình mà theo ta, cũng không được làm môn đồ ta. Và, trong các người có ai là người muốn xây một cái tháp, mà trước không ngẫm tính phí tổn cho biết mình có đủ của để dựng làm xong việc cùng chăng sao? E khi đã xây nền rồi, không làm xong được, thì mọi người thấy liền chê cười, và rằng: Người này khởi công xây, mà không thể làm xong được! Hay là có vua nào đi đánh trận cùng vua khác, mà trước không

(11) Antoine de Saint-Exupéry

ngồi bàn luận xem mình đem đi mười ngàn quân lính có thể địch nổi vua kia đem hai mươi ngàn cùng chăng sao? Bằng chẳng nổi, khi vua kia còn ở xa, sai sứ đi xin hòa. Như vậy, nếu ai trong các ngươi không bỏ mọi sự mình có, thì không được làm môn đồ ta.”⁽¹²⁾

Giờ thì chúng ta thử tưởng tượng điều này sẽ ra sao trong gia đình bạn. Bạn muốn nuôi dạy con trai con gái mình, những người yêu Chúa bằng cả tấm lòng, linh hồn và tâm trí của chúng. Về mặt tri thức, chúng có một sự hiểu biết vững vàng về Kinh Thánh và có thể liên hệ nó với thế giới mà chúng sống. Chúng không chỉ biết chân lý của Chúa, nhưng chúng cũng biết sống theo sự dạy dỗ đó trong thế giới này là thế nào. Chúng cũng sẽ sốt sắng đeo đuổi một cuộc đời được thay đổi để rồi chúng có thể sống thuận phục chân lý của Chúa. Cuối cùng, chúng tận hiến cuộc đời mình cho việc chia sẻ điều này với mọi người và bất cứ ai. Tất cả những điều này đều bắt nguồn từ một tấm lòng mà Chúa đã thay đổi bởi vì Ngài đã cứu chúng ra khỏi tội lỗi và sự chết.

Cho tới điểm này, tôi chưa hề nói cụ thể về việc làm cách nào để môn đệ hóa con em bạn. Nhưng bây giờ sẽ bắt đầu. Chương 1 nói về việc thiết lập tình huống và nhu cầu cho việc môn đệ hóa con em. Chương 2 nói đến việc môn đệ hóa phù hợp với bối cảnh rộng lớn của sứ mạng của bạn là một Cơ Đốc nhân ra sao. Bây giờ, chúng tôi sẽ bắt đầu nói về những điều quan trọng đó. Đầu tiên, ý niệm về di sản bạn muốn để lại quyết định cách bạn sẽ ưu tiên cho việc nuôi dạy con em của mình. Chúng ta đã thảo luận về di sản trên khía cạnh rộng, nhưng căn bản là bạn quyết định tương lai của con em mình. Cái nhìn về tương lai này sẽ quyết định cách bạn nuôi dưỡng con em mình. Nó mở ra việc bạn sẽ gửi con mình vào trường nào. Nó xác định ranh giới những hoạt động mà chúng sẽ tham gia. Nó thay đổi lượng thời gian bạn bỏ ra với chúng và sau đó là những loại công việc bạn sẽ làm. Nhãn quan về di sản của bạn nghĩa là mọi thứ khi bạn nuôi dạy con em mình.

(12) Chúng tôi đảm bảo rằng bạn là môn đệ của Đấng Christ và rằng bạn sẽ thấy con em của mình có những cơ hội tốt nhất để giúp nhiều người trở thành môn đệ của Đấng Christ. Nếu bạn là một môn đệ của Chúa Giê-su, của Đấng Christ. Nếu bạn là một môn đệ của Chúa Giê-su, thì bạn cần phải môn đệ hóa người khác.

DỪNG LẠI & SUY NGẪM: Hãy dành chút thời gian. Xin viết xuống hoặc ghi lại một ý tưởng sơ khởi về di sản bạn muốn để lại.

Ngay từ trước khi có con, tôi và vợ tôi đã muốn phục vụ Chúa. Sau khi đến với Ngài, chúng tôi nhận ra rằng điều quan trọng duy nhất trong cuộc đời đó là chia sẻ về Chúa Giê-su cho người khác, là những người sẽ tiếp tục chia sẻ cho người khác nữa. Cuộc đời chúng tôi được lèo lái bởi sứ mạng của Chúa Giê-su. Nếu bạn quen thuộc với các thuật ngữ Cơ Đốc hiện đại, thì có nghĩa là chúng tôi đã xây dựng cuộc đời của mình để là những “con người với sứ mạng”. Trong cách nói thông thường hàng ngày, chúng tôi chọn mọi thứ trên nền tảng của sự phục vụ Chúa: nghề nghiệp, nơi chúng tôi sống, việc chúng tôi làm, mục vụ chúng tôi phục vụ, trường chúng tôi học, xe chúng tôi đi và lối sống chúng tôi chọn lựa. Chúng tôi hiểu rằng Chúa Giê-su có một mục đích độc nhất cho cuộc đời chúng tôi. Tôi tin rằng Chúa có những công tác cụ thể mà chúng tôi đặc biệt thích hợp và được trang bị để làm. Mọi điều chúng tôi có, trong đó có cả những kế hoạch của chúng tôi, đều tập trung vào sứ mạng của Chúa Giê-su cho cuộc đời chúng tôi.

Trọng tâm của tất cả các hoạt động của chúng tôi là công tác môn đệ. Chúng tôi dành thời gian cho người khác. Trong nhóm nhỏ hoặc trong bối cảnh thực hiện chương trình, chúng tôi tập trung tạo cơ hội để chia sẻ về cuộc đời mình cho người khác, truyền thông chân lý của Chúa, và môn đệ. Đối với chúng tôi, áp dụng cách suy nghĩ này vào việc nuôi dưỡng con cái chúng tôi là một bước chuyển tiếp nhỏ.

Hồi các bậc phụ huynh, bạn chỉ có một cơ hội để nuôi dạy con em mình. Đồng hồ đã tích tắc vào ngày bạn đem con cái mình từ bệnh viện về nhà. Bạn có một cánh cửa cơ hội. Hai mươi năm đầu đời của chúng bạn sẽ liên hệ hầu như mỗi ngày với chúng. Giai đoạn này trong cuộc đời là tối quan trọng. Bạn có một cơ hội để tạo nên một ảnh hưởng vô cùng tích cực hoặc tiêu cực. Hai mươi năm có vẻ như dài lắm, nhưng giai đoạn này là hàng loạt những sinh hoạt. Bạn sẽ quá bận rộn đến mức nó trôi qua như chớp mắt. Bây giờ là thì giờ để thay đổi. Không chỉ là vấn đề thời gian, con cái bạn sẽ đòi hỏi sự chú ý của bạn. Chúng sẽ không đòi

bạn chơi với chúng mãi. Trong giai đoạn này, không phải những gì bạn nói tạo ấn tượng nhiều nhất trên chúng. Đó là sự nhất quán của con người bạn. Chẳng thứ gì phá hủy lời chứng của bạn đối với con cái mình hơn là sự giả hình. Hãy nhất quán với con người mình và hãy xứng đáng là người bắt chước Chúa Giê-su. Chúng đang dõi theo và Chúa đang ghi nhận việc của chúng ta.

Chúa giao cho bạn vai trò quản gia của con em mình trong một giai đoạn để môn đệ chúng theo cách của Chúa Giê-su. Đừng bao giờ quên đó là một gánh nặng tuyệt vời làm sao! Đó là đặc ân. Trong ngụ ngôn về các ta-lâng, mỗi ta-lâng đáng giá khoảng 660.000 đô. Con em bạn chắc chắn còn đáng giá hơn thế. Mỗi đứa đều được tạo nên bởi Đức Chúa Trời hằng sống.

Đối với những đầy tớ trong ngụ ngôn đó, họ chỉ được giao tiền bạc. Trong một giai đoạn, bạn có trách nhiệm và đặc ân để môn đệ hóa con em mình trong đường lối của Chúa Giê-su Christ! Đó là trách nhiệm mà Ngài đã nói một cách rõ ràng trong Lời Ngài. Bạn sẽ không có lời nào để biện hộ cho việc không làm theo. Bạn không thể giấu con cái mình đi và nói với Chúa rằng con sợ con thất bại nên con làm vậy.

Hãy để tôi chia sẻ với bạn một lời cảnh báo: *“Hễ ai vì danh ta chịu tiếp một đứa trẻ thể nầy, tức là chịu tiếp ta. Song, nếu ai làm cho một đứa trong những đứa nhỏ nầy đã tin ta sa vào tội lỗi, thì thà buộc cối đá vào cổ, mà quăng nó xuống đáy biển còn hơn.”*⁽¹³⁾

Xin Chú ý là không có một cha mẹ nào là ngoại lệ trong lời cảnh báo này.

Mục tiêu là môn đệ hóa, chứ không chỉ là nuôi dạy nên những đứa con “tốt”. Đối với những ai không thật sự là môn đệ thì họ đồng thuận niềm tin với “người tốt” có đạo đức. Nhãn quan về tương lai của họ là một gia đình với những con người không phạm tội hình sự, biết làm từ thiện và có vẻ ngoài đạo đức. Bạn đang nỗ lực để nuôi dưỡng những môn đệ của Chúa Giê-su, những người phục vụ Chúa từ trong lòng lẫn bên ngoài.

Để làm điều này, bạn phải xây dựng mối liên hệ với con em mình. Không chỉ làm người bạn tốt nhất của chúng, mà bạn còn cần là người mà chúng biết rằng sẽ yêu chúng vô điều kiện. Chúng phải tin tưởng bạn. Chúng cần biết rằng chúng quan trọng

(13) Lu-ca 17:2; Ma-thi-ơ 18:6

đối với bạn. Tạo nên mối quan hệ sâu sắc như vậy là cần thiết. Loại mối liên hệ này sẽ bắc chiếc cầu nối với lòng chúng. Khi chúng vật lộn với những vấn đề rất thật, thì bạn sẽ có thể nói với chúng về những vấn đề và nan đề lớn nhất của cuộc sống. Mối liên hệ này được xây dựng bằng thời gian. Không một khối lượng quà cáp nào có thể bù cho sự lơ là về tình cảm một cách có hệ thống. Tôi nói lần nữa, bạn cần phải đeo đuổi sự biến đổi tấm lòng. Hãy xem xét những lời của Châm Ngôn này: “Khá cần thận giữ tấm lòng của con hơn hết, vì các nguồn sự sống do nơi nó mà ra.”⁽¹⁴⁾

Chỉ muốn môn đệ hóa thôi chưa đủ, nó cần sự chủ đích. Công tác môn đệ không phải là một sự tình cờ. Nó không phải là sản phẩm của sự trùng hợp ngẫu nhiên. Bạn phải chủ đích dành thời gian với con em mình. Hãy tìm một công việc cho phép bạn có thời gian với con em mình. Chắc chắn lương sẽ thấp hơn. Một cách để chúng tôi làm điều này là dùng lịch làm việc. Chúng tôi chủ đích lên lịch dành thời gian cho con. Chúng tôi chủ đích ăn cùng với nhau và dùng thì giờ ăn làm giờ trò chuyện. Bữa ăn là một nơi chúng ta có thể nói về một ngày và chia sẻ nhiều hơn về động cơ của chúng ta với con cái. (Ban đầu, chúng tôi sử dụng lịch gia đình treo trên tủ lạnh, và cuối cùng bắt đầu sử dụng lịch của Google. Mỗi người có một lịch riêng, nhưng ai trong chúng tôi cũng có thể xem và nó cho phép chúng tôi có thể điều chỉnh. Điều này cho phép chúng tôi có thời gian cho gia đình và cho việc môn đệ hóa con em)

• Hãy loại bỏ cách định nghĩa về “thành đạt” của thế giới và chọn dành thời gian cho việc môn đệ hóa.

Về căn bản, chúng ta phải loại bỏ định nghĩa của thế gian về “thành đạt” và chọn dành thời gian cho công tác môn đệ. Nếu Chúa chúc phước cho bạn, thì việc có được sự thành đạt không có gì sai cả. Tuy nhiên, đeo đuổi sự thành đạt thay vì công tác môn đệ là điều Chúa không chấp nhận. Chúng ta cần bỏ đi một sự nghiệp thành công và có nhiều tiền, để chúng ta có thể có nhiều thời gian với con em mình.

Chúng tôi đã từ bỏ nhiều cơ hội thăng tiến và đổi việc. Có

lần tôi được đề bạt lên vị trí người huấn luyện viên quan trọng trong Bộ Lao Động. Nó có nghĩa là tôi sẽ phải đi công tác nhiều và được chính phủ lo chi phí ăn ở. Tôi có thể thăm nhiều nơi ở nước Mỹ vì đó là một phần công việc. Tôi cũng được đề bạt để gặp nhiều người quan trọng trong tổ chức. Tuy nhiên, tôi chọn không thăng chức để giới hạn thời gian đi công tác xa nhà. Tôi muốn ở nhà với con cái và không muốn suốt ngày đi đây đi đó. Trong 25 năm công tác, tôi cứ ở ngưỡng sắp bước vào vị trí cao hơn. Chúa không bao giờ ngừng chu cấp cho tôi và gia đình tôi. Vợ tôi chọn làm y tá bán thời gian cho một trường tiểu học. Khi cô ấy tốt nghiệp, lúc đó thiếu y tá trầm trọng và cô ấy có thể kiếm được nhiều tiền nếu làm việc nhiều giờ ở bệnh viện. Thay vì vậy, cô ấy đã chọn một vị trí khiêm nhường hơn và dành nhiều ngày trong tuần để ở nhà với các con trai tôi. So với ý định lớn lao hơn, thì đó chỉ là một sự hy sinh nhỏ bé.

Chúng tôi sống rất bình dị. Tôi không thể nhấn mạnh ý này đủ. Sống bình dị. Hãy có tư duy thời chiến, giống John Piper hay nói. Trên một phương diện, chúng ta đang đối đầu với kẻ thù của nhân loại vì linh hồn của mọi tạo vật! Chúng tôi sống trong một ngôi nhà dưới mức sống so với thu nhập Chúa ban. Chúng tôi không mua xe hơi đời mới trong suốt hai mươi năm. Bí quyết để đối diện với chuyện thu nhập bị giảm để có thể làm công tác môn đệ là chi tiêu ít hơn. Hãy tự hỏi mình: "Tôi cần cái này hay tôi muốn có nó?" Nhu cầu là điều không có nó bạn sẽ chết. Điều bạn muốn là thứ sẽ chẳng khiến bạn chết nếu bạn không có. Chối bỏ sự vui thú đời này, vì biết Chúa Giê-su - Chúa chúng ta - đáng hơn gấp bội phần. Đừng sợ hãi, vì Chúa sẽ chu cấp cho bạn những nhu cầu cần dùng của bạn.

Chúng tôi sống theo một câu hỏi lớn. Câu hỏi đó là: "Làm thế nào để gia đình non trẻ của tôi, trực tiếp hay gián tiếp, có thể môn đệ hóa người khác?" Trận chiến chính yếu trong công tác môn đệ của chúng tôi là tấm lòng và đời sống của con em chúng tôi. Chúng tôi có trách nhiệm và cơ hội lớn lao để dạy dỗ chúng đường lối của Chúa. Nhưng chúng tôi cũng phải tìm những người khác nữa! Chúng tôi tìm cơ hội để chúng tôi có thể tạo ra những ảnh hưởng tích cực trên những gia đình khác. Hãy tìm kiếm những gia đình có cùng suy nghĩ. Hãy tìm những nhóm người cho phép

bạn hướng dẫn con cái bạn cùng với người khác. Nói cách khác “Di sản của bạn là ai?” Sứ đồ Phao-lô không nỗ lực thành lập càng nhiều tổ chức hội thánh càng tốt. Ông tập trung vào con người. Nếu bạn để ý, ông đã dành rất nhiều chương để kể tên những anh em trong đức tin! Ông đang nhìn vào số những con người trở nên môn đệ.

Đừng phí thời gian Chúa ban! Hãy dành thì giờ của bạn vào điều có giá trị. Trong nhà tôi có một bức tranh với dòng ghi chú: “Chỉ có một cuộc đời để sống, chỉ có những gì cho Đấng Christ là còn lại mãi.” Trong suốt nhiều thập kỷ, nó trở thành suy nghĩ của tôi. Tôi không sở hữu chính mình; tôi được mua bằng huyết báu. Thì giờ tôi bỏ ra là thì giờ Chúa ban. Tôi không thể phí hoài. Có lẽ bạn có những sở thích thường thì cũng chẳng tai hại gì. Thì giờ bạn dành cho những sở thích đó có được sử dụng tốt không? Nếu bạn mới làm cha, bạn có phí thời gian vào việc chơi trò chơi điện tử không? Bạn có coi những bộ phim và những chương trình TV vô bổ không? Thì giờ được Chúa cho bạn mượn. Và Ngài sẽ đòi bạn đến tính sổ.

DỪNG LẠI & SUY NGẪM: Hãy dành chút thời gian. Một điều mà bạn biết là mình làm phí thời gian Chúa ban là gì?

Lên dự tính chi tiêu! Các cặp vợ chồng trẻ ở thế hệ này thường không giỏi tính toán chi tiêu. Rõ ràng đây là sự phân chia thế hệ. Tuy nhiên, để tối đa hóa thời gian với gia đình, hãy giảm bớt những thứ bạn chi tiêu. Tiền bạn có không phải là của bạn. Bạn được Chúa cho mượn tiền đó. Hãy quyết định số tiền bạn muốn chi cho việc ăn tiệm. Hãy quyết định cách bạn muốn tiền của bạn được chi tiêu và hãy giữ đúng điều đó. Kế hoạch chi tiêu cho việc gặp gỡ bạn bè hàng tháng là một vấn đề thường trực với các cặp vợ chồng mới. Chúng tôi đã thảo luận về thu nhập và kế hoạch sử dụng chúng. Tiền bạc và đặc biệt là vấn đề tài chính có thể nhanh chóng trở thành một điều lớn khiến chúng ta bị xao lãng. Nó là cách đơn giản để chúng ta ưu tiên hơn cho việc môn đệ hóa con cái.

Hãy trả xong những món nợ của bạn! Trong ngụ ngôn về những người nữ đồng trinh, Chúa Giê-su nói về những người

đang chờ đợi sự trở lại của chàng rể. Một nửa số cô dâu đã hoạch định từ trước và không bị bỏ ra ngoài. Bạn sẽ chẳng bao giờ biết khi nào thì cơ hội Chúa dành cho bạn sẽ đến. Nếu bạn bị ràng buộc trong nợ nần, bạn sẽ không thể làm những gì Chúa dành cho bạn! Hoặc, chắc chắn hơn, bạn sẽ làm việc đó nhưng trễ hơn thời điểm đáng lẽ nó phải diễn ra. Chúng tôi đã lên kế hoạch trả xong nợ để chúng tôi có thể tự do đeo đuổi mục vụ của mình. Khi tôi và vợ nghỉ việc để dành thời gian một năm làm giáo sĩ ở Việt Nam, chúng tôi có thể làm như vậy. Chuyển đi đó là đỉnh điểm của những năm tháng kỷ luật giảm thiểu nợ nần của chúng tôi. Chúng tôi hằng hái trả cho xong những món nợ. Nó bắt đầu bằng những bước thay đổi.

• Chúng tôi không có ý nói rằng môn đệ hóa con em là sứ mạng duy nhất của bạn.

Chúng tôi không nói rằng môn đệ hóa con em là sứ mạng duy nhất của bạn. Tuy nhiên, nếu bạn đang đeo đuổi sự kêu gọi của Chúa cho cuộc đời mình, bạn PHẢI hy sinh và biết ưu tiên cho công tác môn đệ hóa con em. Với chúng tôi, Chúa kêu gọi chúng tôi phục vụ thế hệ thứ hai của những người Mỹ gốc Á. Chúa đã kêu gọi chúng tôi đào tạo người Mỹ gốc Á môn đệ hóa thế hệ của họ và với tới Đông Nam Á là cánh đồng truyền giáo hải ngoại. Tuy nhiên, nhiệm vụ môn đệ hóa con em cũng quan trọng không kém so với những mục vụ bên ngoài mái ấm gia đình.

DỪNG LẠI VÀ SUY NGẪM: Chúa kêu gọi bạn phục vụ ai? Bạn đã lên kế hoạch để sống với tiếng gọi như thế nào? Bạn có chủ đích môn đệ hóa con em mình không? Và nếu vậy, bạn đang làm việc đó như thế nào? Bạn có tối đa hóa thời gian ở bên con em mình không? Bạn phải hy sinh điều gì để có thời gian cho con em?

Chương III: KẾ HOẠCH

“Khi chúng ta lập kế hoạch cho thế hệ tiếp nối, chúng ta cần phải nhớ rằng nhân cách không phải là thứ di truyền.”

~ Thomas Paine

“Bạn rộn không phải lúc nào cũng có nghĩa là bạn đang làm việc thật sự. Mục tiêu của mọi công việc là năng suất hoặc thành tựu và cả hai thứ này đều cần có sự chủ tâm, sự hệ thống, kế hoạch, sự thông minh và một mục đích chân thành, cũng như mồ hôi công sức. Có vẻ đang làm việc không phải là làm việc thật sự.”

~ Thomas Edison

Lập kế hoạch là việc quan trọng. Môn đệ hóa không phải là một sự tình cờ. Hầu hết các Cơ Đốc nhân đều hiểu điều này. Chúng ta lên kế hoạch cho việc mình sẽ ăn thế nào. Chúng ta lên kế hoạch để đi làm. Chúng ta suy nghĩ việc trả tiền mua nhà. Ai cũng lên kế hoạch cả. Trớ trêu thay, Cơ Đốc nhân lại tạo nên trong mình tính cầu thả. Chúa đang làm mọi điều vì sự ích lợi của chúng ta. Vâng, cuối cùng chúng ta không điều khiển được những gì sẽ xảy ra, nhưng có một sự khác biệt lớn giữa việc biết rằng Chúa đang tế nhị với việc chủ đích không chịu lên kế hoạch bởi vì bạn mong đợi Chúa bù đắp cho những cầu thả, bất cẩn của mình. Cậu sinh viên lười biếng lại thiêng liêng hơn bởi vì cậu ta có cầu nguyện trước khi làm bài kiểm tra sao? Không hề! Cậu học sinh trung tín sẽ học, vì biết rằng Chúa cho mình trí óc và thời gian để học, và đặt kết quả vào tay Chúa. Bạn và tôi không phải là người điều khiển tối thượng trên sự thành công về thuộc linh của con em mình. Cũng giống như cậu học sinh trung tín, việc của chúng ta là cẩn thận sử dụng những gì Chúa đã cho mình, cơ hội được ở bên con em và thời gian chúng ta có để có thể môn đệ hóa chúng. Thành công không dựa vào bạn. Tuy nhiên, “Đừng để bị lừa dối. Đức Chúa Trời không chịu khinh thường đâu. Vì ai gieo điều gì thì sẽ gặt điều ấy”⁽¹⁵⁾

Lên kế hoạch không phải là thiếu đức tin. Đức tin là tin vào Chúa khi bạn trao phó cho Ngài dù hoàn cảnh có thế nào. Kết quả

(15) Ga-la-ti 6:7

được đảm bảo, Đức Chúa Trời sẽ đắc thắng! Tuy nhiên, người lập kế hoạch có thể trở thành những người thường bị cám dỗ để lo lắng. Họ quá lo lắng về tương lai đến mức họ dần mất đi lòng tin nơi lời hứa của Chúa. Họ dần quên đi năng lực làm thành lời hứa của Chúa. Khi bạn suy ngẫm về tương lai của con em mình, cần ý thức hai thái cực này. Phụ huynh không lên kế hoạch gì cả cho con em là những quản gia tồi và không phải là quản gia trung tín. Phụ huynh nào xóa bỏ Chúa ra khỏi kế hoạch cũng đã quên mất làm Cơ Đốc nhân là gì. Để là cha mẹ thành công, bạn phải biết lên kế hoạch trong khả năng tốt nhất của mình và để kết quả trong tay của Đức Chúa Trời toàn năng. Tin cậy rằng Ngài tốt lành và vĩ đại hơn bạn.

Tôi muốn khích lệ bạn phát triển một thần học kế hoạch. Hãy quyết định cách bạn tiếp cận với đức tin và việc lập kế hoạch. Cốt lõi của nó, vấn đề đức tin và lập kế hoạch, thật ra là vấn đề đức tin và việc làm. Vấn đề đó vượt quá phạm vi của quyển sách này. Nó cũng là vấn đề mà mọi Cơ Đốc nhân đều cần hiểu.

• Hầu hết các bậc làm cha làm mẹ không cố ý lơ là con em mình.

Tại sao tôi nhấn mạnh đến chuyện lập kế hoạch? Bởi vì những gì tôi chứng kiến trong suốt hơn hai mươi năm qua. Hầu hết các bậc cha mẹ không hề cố ý lơ là con em họ. Rất ít cha mẹ có ý định bỏ qua việc môn đệ hóa con trẻ. Hầu hết các bậc phụ huynh Cơ Đốc đều muốn nuôi dạy nên những đứa trẻ kính sợ Chúa. Trớ trêu thay, chúng tôi đã quan sát thấy nhiều cha mẹ có những kế hoạch rất rõ ràng cho việc học hành và rèn luyện thể dục của con em họ. Họ biết trung tâm dạy múa nào là tốt nhất. Họ biết trường học nào là tốt nhất và những chuyên ngành nào là chiến lược nhất. Nhưng khi đến vấn đề kỷ luật tâm linh, nó là chuyện “hên xui”. Các bậc phụ huynh dường như sống với ý tưởng rằng đi nhà thờ đầy đủ để cho con trẻ có cơ hội được học những bài học về đạo đức/xã hội để có hành vi tốt, thì sẽ đem lại kết quả là những môn đệ tận trung.

• *Tăng trưởng tâm linh không phải là một sự tình cờ.*

Tăng trưởng tâm linh không phải là một sự tình cờ. Theo như Kinh Thánh, trẻ kính sợ Chúa không phải do được dạy dỗ theo cách đó. Cha mẹ chúng phải có những nỗ lực cụ thể để đọc Lời Chúa cho con mình. Họ trò chuyện với con gái và con trai mình về việc tin Chúa là gì. Họ phải tự do thảo luận về động cơ của những việc họ làm với con trẻ. Họ phải thấy gia đình là ưu tiên. Khi trưởng thành, việc được giáo dục tốt như vậy sẽ trở nên thực tế trong gia đình tương lai của chúng.

• *Thứ tự ưu tiên là chìa khóa.*

Cho phép tôi chia sẻ với bạn cách chúng tôi lập kế hoạch. Chúng tôi đưa ra các thứ tự ưu tiên. Chúng tôi có những mục tiêu lớn: môn đệ hóa, mục vụ của hội thánh, và thời gian cho con cái. Sau đó chúng tôi thường chia những ý lớn này ra thành nhiều bước cụ thể. Ví dụ, chúng tôi muốn con chúng tôi học Lời Chúa, nên chúng tôi tìm một chương trình có thể giúp chúng học thuộc lòng Kinh Thánh. Cuối cùng chúng tôi chọn AWANA và chúng tôi dành thời gian giúp chúng học thuộc lòng Lời Chúa.

Định kỳ, chúng tôi xem lại kế hoạch của mình để tái tập trung vào những ưu tiên. Chúng tôi luôn dành thời gian ưu tiên cho mục vụ và công tác môn đệ hóa. Thứ tự ưu tiên là chìa khóa. Chúng tôi có một khái niệm đó là chúng tôi muốn con cái mình biết sống vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Dù chúng tôi cũng muốn chúng khỏe mạnh, nhưng việc chúng chơi thể thao một cách nghiêm túc là chuyện không nhất thiết. Chúng tôi muốn chúng tích cực tham gia vào các sinh hoạt với một hội thánh lành mạnh, với những người hướng dẫn thanh thiếu niên, là những người đầu tư thời gian công sức vào con trẻ của chúng tôi. Thật đau lòng đối với chúng tôi, nhưng cuối cùng chúng tôi cũng đã rời hội thánh Việt Nam mà chúng tôi đang phục vụ. Hội thánh đó không sẵn sàng để có một mục vụ thiếu niên nói tiếng Anh cho con trẻ của chúng tôi. Đây là giai đoạn cực kỳ quan trọng. Là người Việt, chúng tôi có một di sản và văn hóa rất phong phú. Tuy nhiên, chúng tôi muốn con cái mình là Cơ Đốc nhân chứ không

chỉ là người Việt. Một mục vụ thanh thiếu niên chuyển tải thông điệp của Chúa Giê-su một cách hiệu quả, bằng thứ ngôn ngữ của chúng, là điều cần thiết. Đối với bạn, thách thức là tạo được một môi trường nơi chúng có thể thấy và nghe Phúc Âm theo một cách chân thật: Điều này có nghĩa là một hội thánh phải có nhóm nhỏ và nhóm trưởng mạnh mẽ, và nơi dạy Phúc Âm. Nó có thể có nghĩa là trong một khoảng thời gian nào đó bạn đi nhóm ở một hội thánh không phù hợp với bạn và sự kêu gọi của bạn để bạn có thể môn đệ hóa con em mình.

Hằng ngày, chúng tôi luôn liệt kê ra những việc cần làm trong ngày. Đây là những nhiệm vụ chung mỗi ngày cần phải hoàn tất. Chúng tôi có một lịch cho cả gia đình, đầy những sinh hoạt và nhiệm vụ. Chúng tôi ghi những thứ này xuống và thay đổi khi cần. Chúng tôi lên kế hoạch cho với cả gia đình. Tôi và vợ tôi không chia ra mục vụ và các sinh hoạt riêng của từng người. Chúng tôi kết hợp lịch làm việc để cả hai chúng tôi đều phục vụ chung. Dạy dỗ con em là nỗ lực của nhiều người. Cha mẹ đều có vai trò trong việc dạy con em, mỗi người dạy phần khác nhau. Bạn không thể “khoán” chuyện chăm sóc con em cho người phối ngẫu của mình. Nếu bạn có thời gian, hãy thử nghiên cứu xem hậu quả cho con cái khi vắng người cha. Các thống kê đầy báo động chuyện này.

• Phát triển một kế hoạch chiến lược trong việc nuôi dạy những đứa trẻ có trách nhiệm.

Ngay khi chúng có khả năng hiểu biết, con em chúng tôi đã được giao một bản liệt kê những việc cần và trách nhiệm hằng ngày. Chúng tôi thường chúng khi chúng hoàn thành trách nhiệm của mình. Lúc đầu, chúng còn rất nhỏ, và sẽ dễ dàng cho chúng tôi mua cái máy rửa chén bát. Tuy nhiên, mục tiêu không phải là chuyện chén bát được sạch sẽ. Chúng tôi nhắm tới dạy những Cơ Đốc nhân trẻ tuổi sống có trách nhiệm. Trẻ em và thiếu niên, đặc biệt là nam giới, phát triển tốt nhất khi có áp lực. Chúng cần biết rằng hành động của chúng sẽ đem lại những hậu quả thật. Đây là quan niệm then chốt. Là cha mẹ, bạn chỉ có một khoảng thời gian mà thôi. Cuối cùng, con em bạn sẽ đưa ra hầu hết các quyết định

mà không cần có bạn và việc nuôi dạy con em là một tiến trình từ từ cho chúng quyền tự quyết hoàn toàn. Có lúc bạn phải độc tài để bảo vệ chúng khỏi những sai lầm nghiêm trọng, nhưng bạn không phải cho chúng cá. Bạn dạy cho chúng cách câu cá.

Nạn đề lớn nhất của các nam sinh tuổi thiếu niên là chúng không hiểu rằng hành động của chúng sẽ mang tới hậu quả thật sự. Chúng không hiểu rằng điểm thấp ở trường cấp hai sẽ ảnh hưởng đến khả năng kiếm việc làm tốt hai mươi năm sau đó. Là cha mẹ, chúng ta không muốn ngăn chặn tất cả những sai lầm của chúng. Chúng ta muốn chúng chịu trách nhiệm về toàn bộ sinh hoạt của chúng và học từ những gì chúng làm sai hoặc đúng.

Một con trai của tôi bắt đầu biết rửa chén khi lên bốn tuổi. Bé cần cái ghế đẩu để với tới bồn rửa chén và một trong chúng tôi cần phải ở bên cạnh con để giữ cho nó an toàn. Thật ra hiệu quả chẳng cao chút nào. Kết thúc màn rửa chén là nước chảy khắp sàn; phải mất năm cái khăn mới lau khô được vũng nước đó. Bắt đầu dạy cho con trẻ sớm có trách nhiệm cũng là điều quan trọng. Những bài học mà cháu bắt đầu học khi đó vẫn còn ở lại với cháu cho đến hôm nay. Bây giờ, tôi không phải lo lắng chuyện cháu thất bại/sai lầm trong trường đại học. Tôi biết cháu là đứa có trách nhiệm.

Lúc lên 11 tuổi, các con trai tôi tập bán báo. Tiền không phải là mục tiêu chính. Tuy nhiên, chúng học được cách thức dạy vào lúc 5:30 sáng để giao báo. Chúng học cách trung tín giao báo đúng giờ. Chúng học cách liên hệ với khách hàng. Chúng chịu trách nhiệm cho khu vực chúng phải giao báo. Bây giờ, tôi biết rằng tôi có thể giới thiệu chúng khi chúng đi làm hoặc khi chúng bước vào mục vụ. Tôi không sợ rằng chúng sẽ làm tôi thất vọng.

Thế hệ Cơ Đốc nhân X và Y không đánh giá cao nhân cách như những thế hệ trước. Chúng nhấn mạnh vào đam mê. Đam mê là tốt, nhưng nhân cách thì cần thiết hơn. Người ta sẽ chẳng để tâm đến điều bạn nói nếu bạn có nhân cách tồi. Nếu bạn muốn người khác để tâm đến điều bạn chia sẻ về Chúa Giê-su và sự sống đời đời, lời chứng của bạn phải thật xuất sắc.

Hãy xem Ê-tiên, vị anh hùng tuận đạo đầu tiên được ghi chép lại. Hội thánh đầu tiên cần người phân phát tiền cho góa bụa và trẻ mồ côi một cách công tâm. Ê-tiên được chọn bởi vì ông là

người “có tiếng tốt.” Nhân cách của ông, là điều dẫn ông đến với một vị trí có thẩm quyền, cho phép ông giảng về Phúc Âm một cách hiệu quả. Có trách nhiệm không chỉ là để người ta thấy mình “tốt”, nó còn là một mỹ đức của một người có nhân cách. Nhân cách quan trọng với chúng nhân không khác gì sứ điệp của người đó.

• Kinh Thánh dạy chúng ta coi trọng nhân cách chứ không phải vẻ bề ngoài.

Hãy phát triển một kế hoạch chiến lược trong việc nuôi dạy nên những đứa con có trách nhiệm. Chúng tôi quản lý vấn đề thông tin đại chúng. Chúng ta sống trong thời đại công nghệ thông tin. Con cái của bạn đang bị tấn công. Mỗi trang web, mỗi chương trình TV, trò chơi và những cuộc đối thoại trực tuyến đều dạy cho con cái bạn điều gì đó. Các em gái, từ độ tuổi ngày càng nhỏ hơn, đã được dạy coi trọng vẻ bề ngoài. Khi còn nhỏ, nó là chuyện thấy “cưng”, “dễ thương” và cuối cùng nó biến hóa thành “hot”, thành “nóng bỏng”. Thông điệp này đến từ mọi hình thức truyền thông. Kinh Thánh dạy chúng ta coi trọng nhân phẩm, chứ không phải vẻ bề ngoài. Hãy dạy chúng giá trị của điều này. Hãy cho chúng phần thưởng cho nhân cách và làm gương cho chúng về cách coi trọng nhân cách. Đối với con trai, sự cảm dỗ đến từ ý tưởng “vui chơi”. Các chàng trai trẻ được dạy quá nhiều về mục đích đó trong đời sống và “vui chơi” là tất cả điều chúng muốn. Từ những trò chơi trên mạng, chúng được dạy nhìn gần thôi. Kinh Thánh dạy rằng “hễ làm điều gì, dù là nói hay làm, hãy làm mọi việc trong danh Chúa Giê-su...”⁽¹⁶⁾ Chúng cần có mục tiêu vượt xa khỏi cách đánh giá nông cạn của thế gian.

Tôi và vợ tôi phải giới hạn các phương tiện truyền thông trong gia đình. Chúng tôi không có TV, việc sử dụng internet được theo dõi và chặt lọc kỹ lưỡng. Thế gian đã trở nên ngày càng tối tăm kể từ ngày có internet. Là bậc làm cha làm mẹ, bạn phải từ từ giúp con cái mình “Đổi mới tâm trí mình”. Nó có nghĩa là bạn cần một kế hoạch chiến lược nhằm quyết định thông tin nào bạn muốn cho con cái mình hấp thu. Hãy chú ý đến bạn bè của chúng.

(16) Cô-lô-se 3:17

Chỉ mình bạn có những giá trị tốt đẹp không có nghĩa là con em của hàng xóm của bạn sẽ không cho con bạn xem tranh ảnh khiêu dâm.

Tuy nhiên, việc kiểm soát vấn đề truyền thông một cách nghiêm ngặt chỉ là tạm thời. Cuối cùng thì con bạn cũng cần phải đưa ra quyết định của riêng chúng. Chúng cần được dạy những giá trị của Kinh Thánh về việc làm người và mục đích sống của con người. Hãy dạy cho con gái và con trai bạn rằng Chúa nhìn vượt trên vẻ bề ngoài, Ngài nhìn sâu vào trong tấm lòng. Hãy dạy cho chúng rằng ý nghĩa của cuộc sống là để “kính sợ Chúa và giữ các điều răn của Ngài.”

Khi chúng tăng trưởng trong sự hiểu biết này, hãy cho chúng cơ hội để tự đưa ra chọn lựa những gì chúng muốn coi và muốn làm. Nhà bạn là nơi an toàn cho chúng thực hành ý nghĩa của việc yêu Chúa và làm điều đúng. Hãy tạo ra những cơ hội đó cho chúng.

Bạn cần phải phát triển một kế hoạch sử dụng truyền thông ngay tại nhà. Nó cần phải có ý nghĩa giáo dục nhằm chống lại những gì mà thế giới đang dạy chúng. Nó cũng cần chuẩn bị chúng cho ngày chúng sẽ chịu trách nhiệm chọn lựa thông tin chúng muốn tiếp nhận. Hãy nhớ rằng, đó là lý do mối quan hệ là cần thiết. Trong khi chúng còn dưới mái nhà bạn, bạn cần phải giúp chúng làm theo điều đúng. Khi bạn có một mối liên hệ thân mật với chúng, thì bạn sẽ có thể nói chuyện với chúng về điều bạn coi trọng và tại sao. Đây là cách dạy nhằm chuẩn bị cho thời điểm chúng ở một mình. Nếu bạn chỉ chú trọng vào chuyện giáo dục đạo đức, thì bạn sẽ có rất ít ảnh hưởng một khi chúng ra khỏi tầm kiểm soát của bạn.

DỪNG LẠI & SUY NGẪM: Bạn định sẽ hy sinh điều gì để có thể dành thời gian môn đệ hóa con em bạn? Bạn có kế hoạch chưa? Bạn có liệt kê những thứ tự ưu tiên chưa? Bạn đặt chuyện định hình vấn đề tâm linh vào đâu trong mục tiêu học tập của con trẻ?

• *Bạn có thẩm quyền.*

Để môn đệ hóa con em một cách hiệu quả, bạn phải hiểu về thẩm quyền thuộc linh mà bạn được Chúa Giê-su giao phó. Theo nhãn quan Kinh Thánh, là cha mẹ, bạn được giao phó trọng trách tuyệt vời này và bạn được trao phó thẩm quyền để thực thi nhiệm vụ đó. Trong Phục Truyền 6, bạn cần phải công nhận thẩm quyền làm cha mẹ của mình.

Nhiều bậc làm cha làm mẹ cảm thấy bất an vì quá khứ tội lỗi của mình. Đôi khi, đó là câu chuyện tí tởu hồi chưa tin Chúa. Nó có thể là kết quả của việc cha mẹ của riêng mình đã dạy mình chưa tốt. Nếu không có một sự hiểu biết về địa vị của chúng ta trước Chúa Giê-su, chúng ta có thể bị tê liệt trong khả năng môn đệ hóa con em mình vì chúng ta bị ám ảnh bởi quá khứ thất bại. Rất dễ mà chúng ta bị cám dỗ quay sang nhờ vả “chuyên gia”. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta cần tin tưởng rằng tội lỗi của chúng ta đã được tha thứ bởi việc Chúa Giê-su làm, rằng thành công của chúng ta là kết quả của sự chăm lo của Chúa dành cho chúng ta, và Ngài đang khiến mọi sự hiệp lại làm ích cho chúng ta. Nếu chúng ta tin nơi những điều đó, thì chúng ta có thể môn đệ hóa con em mình một cách dạn dĩ và nhiệt huyết.

Cần hiểu rằng sự cứu chuộc của bạn không lệ thuộc vào việc bạn làm cha mẹ như thế nào. Chúng ta ai cũng có những thiếu sót. Chúa ý thức điều đó. Tôi khích lệ bạn hãy tìm biết những điểm yếu của mình và hãy hướng dẫn con em cách khiêm nhường, đeo đuổi sự chân thành. Là con người sa ngã, bạn không cần phải giả vờ hoàn hảo trước mặt con em. Hãy làm gương trong việc ăn năn và tìm cầu Chúa Giê-su mỗi ngày cho gia đình bạn.

Vì bạn muốn con em mình kính yêu Chúa Giê-su, nên bạn phải cẩn trọng đối với cách bạn dạy con. Con em bạn sẽ làm nhiều việc không làm sáng danh Chúa. Rất dễ mà chúng ta bị cám dỗ hướng dẫn chúng theo cách dẫn đến sự cay đắng. Thay vì vậy, cốt lõi của việc môn đệ hóa con em theo Thánh Kinh bắt nguồn từ ý niệm về một người lãnh đạo tội tở. Như Chúa Giê-su (Vua trên muôn loài) đến như một tội tở, thì cha mẹ cũng cần hướng dẫn gia đình mình bằng cách làm đầy tở.

• *Từ Khi Sinh Ra Đến Giai Đoạn Thiếu Niên:*

Những năm tháng từ khi sinh ra đến trước giai đoạn thiếu niên là một giai đoạn quan trọng qua đó giúp kỷ luật ngủ nghỉ, ăn uống, các hoạt động theo thường lệ, việc dạy dỗ thế giới quan và Phúc Âm. Nếu cần, việc phát vào mông vài cái có thể hữu ích nhằm trị những hành vi bất tuân một cách có chủ ý và ương ngạnh; tuy nhiên, kỷ luật cần phải là một phần của một tiến trình mà trọng tâm của nó là tình yêu và sự phục hồi. Đánh đòn không nên áp dụng khi đang giận dữ. Kinh Thánh dạy rõ ràng: “Người nào kiêng roi vọt ghét con trai mình; Song ai thương con ắt cần lo sửa trị nó”. Tuy nhiên, nguyên tắc được dạy ở đây không phải chỉ đặc biệt dành cho kỷ luật thể chất, nó khuyến khích kỷ luật nói chung. Mục tiêu cuối cùng là tạo nên một môn đệ có thể môn đệ hóa người khác.

Trong gia đình chúng tôi, mỗi đứa con đều có một tính khí riêng biệt và có một ngưỡng chịu đòn khác nhau. Dù là trường hợp nào thì kết quả thu được phải luôn luôn là sự phục hồi. Nó diễn ra khi đứa trẻ hiểu rõ sự nghiêm trọng của hành động nó làm. Nhiều khi, việc lặp đi lặp lại một nguyên tắc để đảm bảo rằng bạn không kỷ luật trẻ một cách bất công là việc quan trọng. Hãy để dành đòn roi cho những hành vi cố ý và ngang bướng. Chúng ta không đánh bởi vì sự vụng về hay non nớt của trẻ. Việc cả bạn và vợ/chồng của bạn đồng ý về những nguyên tắc kỷ luật là việc rất cần thiết. Tốt nhất là cả vợ và chồng phải cùng thống nhất với nhau về việc kỷ luật là để phục hồi. Trong những năm trẻ sắp bước vào niên thiếu đó, chúng ta cần đưa ra những nguyên tắc gia đình và hành vi. Chúng ta không chỉ kỷ luật vì những hành vi tiêu cực mà chúng ta cũng cần phải tích cực khen thưởng cho những việc làm tốt. Lời khen và khích lệ cũng quan trọng không kém.

Chúng ta cần chủ đích quan tâm đến thái độ trong lòng con trẻ liên hệ đến sự vâng lời. Những hành động vâng phục bề ngoài phải đi kèm với một thái độ vui thỏa trong lòng. Cách bạn tiếp cận với thái độ trong lòng là thông qua việc trò chuyện một - một. Luôn đặt câu hỏi mở hơn là câu hỏi “có/không”. Tôi nhớ lại vô số lần khi tôi hỏi từng đứa con xem chúng có muốn có người nghe chúng để biết sự khao khát và suy nghĩ trong lòng chúng.

Điều này đòi hỏi sự kỷ luật và sự tập trung vào mục đích chính bậc cha mẹ.

• Từ Giai Đoạn Thiếu Niên Đến Giai Đoạn Thanh Niên và Trưởng Thành:

Cũng có những lần thẩm quyền của bạn xung đột với ước muốn hoặc khuynh hướng tự nhiên của con bạn. Bạn phải học cách giữ đầu dây. Bạn là người có thẩm quyền trên con bạn. Bạn không cần phải đợi sự chấp thuận của chúng; bạn muốn được chúng tôn trọng. Ở giai đoạn này, bạn phải dành thời gian chất lượng để một mình bạn ở bên cạnh con bạn. Thông qua mối liên hệ mà bạn có thể nuôi dưỡng sự biến đổi trong lòng, chứ không phải sự thuận phục dựa trên thẩm quyền. Bạn cần phải biết những vấn đề mình sẽ không thương lượng hay thỏa hiệp với trẻ. Thảo luận về những vấn đề nổi cộm trước khi chúng xuất hiện là điều lúc nào cũng dễ dàng hơn. Thay vì ra lệnh bắt chúng làm theo, chúng ta cần cố gắng đưa ra một sự thay thế tích cực. Hãy nỗ lực để nói về những mong đợi và những giới hạn hết sức thực tế. Bạn cần rõ ràng về những nguyên tắc và giới hạn. Truyền thông là chìa khóa. Với trẻ nhỏ, không có chỗ cho sự lý luận. Lớn hơn, mục tiêu là chuẩn bị chúng để đối diện một cách hiệu quả với thế giới mà không có sự có mặt của bạn. Mọi vấn đề đều có thể trở thành một cuộc thảo luận bắt đầu bằng câu hỏi: “Con nghĩ gì?”, “Con cảm thấy thế nào?”, “Con sẽ làm gì để làm vinh hiển danh Chúa?”, “Chúa muốn con làm gì?”, “Kinh Thánh nói gì về điều này?”

Ở giai đoạn này, kỷ luật đến trong hình thức lấy đi những đặc quyền. Đòn roi lúc này không còn hiệu quả nữa. Một hệ thống khen thưởng tích cực chỉ là tạm thời, thêm vào phần trợ cấp mỗi tuần. Khi đứa trẻ có trách nhiệm hơn, bạn phải cho chúng sự tự do để tự mình đưa ra những chọn lựa có trách nhiệm.

Tóm lại, là cha mẹ, bạn không bao giờ được đánh mất thẩm quyền của mình. Đó là một khuôn mẫu rõ ràng của việc cho chúng thêm tự do để làm những việc khôn ngoan, bạn cần thực thi thẩm quyền của mình khi con bạn lớn lên trong sự lệ thuộc vào Thánh Linh và Lời Chúa. Cuối cùng, bạn cần giảm bớt việc ra lệnh, và bắt đầu đối thoại để có thể bước vào những khao khát của lòng

chúng. Luôn duy trì một mối quan hệ tốt đẹp để rồi bạn có thể tiếp tục dạy chúng thông qua sự yêu thương và trách nhiệm giải trình.

Chương IV: TẮM LÒNG

“Trái tim có những lý lẽ mà lý trí không hiểu được.”

~ Blaise Pascal

“Lòng người ta là đối trá hơn mọi vật, và rất là xấu xa: ai có thể biết được?”

~ Tiên tri Giê-rê-mi

Có hai loại thay đổi căn bản. Một số thay đổi từ ngoài vào. Những hành vi bị buộc phải làm và người dạy hy vọng rằng nhờ ép buộc một số hành vi nào đó thì sự thay đổi sẽ “chui lọt” vào trong lòng. Kinh Thánh lại tán thành điều trái ngược.

“Ta sẽ ban lòng mới cho các người, và đặt Thần mới trong các người. Ta sẽ cắt lòng bằng đá khỏi thịt các người, và ban cho các người lòng bằng thịt. Ta sẽ đặt Thần Ta trong các người, và khiến các người noi theo luật lệ Ta, thì các người sẽ giữ mạng lệnh Ta và làm theo”. Ê-xê-chi-ên 36:26-27

• *Hãy xin Chúa thay đổi bản chất tội lỗi cố hữu đang hành động trong con em bạn.*

Như chúng ta thấy trong phân đoạn này, sự thay đổi là kết quả của một tấm lòng và một tinh thần mới. Tinh thần đó dĩ nhiên là từ Đức Thánh Linh. Xin cho phép tôi trình bày một yếu tố thường hiểu nhầm về việc trở nên một môn đệ của Chúa Giê-su. Chúng ta là những người cứng lòng, về bản chất tự chọn lựa. Chúng ta không tự nhiên kính yêu Đức Chúa Trời. Bởi sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su Christ và sự ngự trị của Đức Thánh Linh, chúng ta được ban cho một tấm lòng hoàn toàn mới và một năng quyền thuộc linh khiến cho chúng ta có thể vâng lời Đức Chúa Trời!

Là cha mẹ, chúng ta cần theo đuổi sự thay đổi từ tấm lòng! Trước hết, bạn phải hiểu rằng sự thay đổi này là một phép lạ do Đức Chúa Trời thi hành. Vì vậy, bước quan trọng và trước tiên của việc đeo đuổi sự thay đổi theo kiểu này trong tấm lòng con cái bạn chính là sự cầu nguyện. Bạn đang xin Chúa thay đổi bản chất tội lỗi từ gốc rễ đang hành động bên trong con em bạn. Đừng

nhầm lẫn, đây chính là một phép lạ. Hãy nài xin Đức Chúa Trời Toàn năng! Không có một sự thay thế nào khác! Nhiệm vụ đầu tiên và cuối cùng trong việc nuôi dạy con em diễn ra bằng đầu gối cầu nguyện. Sự thay đổi thật sự có ý nghĩa phải từ bên trong ra. (Nhân tiện cho hỏi đã bao nhiêu lần bạn hát “Từ trong ra” rồi?) Là cha mẹ, đôi khi bạn phải bắt buộc chúng phải tuân theo. Để chúng sống, bạn phải bắt buộc chúng phải đeo dây an toàn và qua đường một cách cẩn thận. Điều bạn thật sự muốn đó là con bạn biết giá trị của sự sống và cẩn trọng khi đưa ra những quyết định để được an toàn. Thái độ bên trong lòng còn quan trọng hơn. Nếu bạn chạm được vào lòng chúng, thì hành động ắt sẽ đi theo.

Vấn đề của việc môn đệ hóa là chúng ta tập trung vào việc làm và làm ngơ tình trạng bên trong. Xin để tôi giải thích, hầu hết thời gian môn đệ hóa đó sẽ chuyển thành một liệt kê dài của các việc lành. Đánh giá và buộc phải thực hiện hành vi là việc dễ hơn mà. Tuy nhiên, chỉ có mỗi hành vi mà thôi sẽ không đồng nghĩa với sự thay đổi trong lòng. Là cha mẹ, chúng ta cần phải sử dụng hành vi như là một phương tiện đo lường để xem lòng con trẻ ra sao. Chúng ta cần phải thấy thoải mái khi hỏi con cái mình “tại sao” con lại làm thế. Hãy nói chuyện với chúng. Hãy liên kết với động cơ và suy nghĩ trong lòng chúng. Đó là thời điểm khi bạn thật sự có thể để lại một dấu ấn trong thái độ bên trong của chúng. Hãy xin Chúa cho bạn cơ hội, để bạn có thể làm điều đó. Rất nhiều cuộc trò chuyện là những cuộc hẹn Chúa dành cho bạn. Sự thay đổi là việc Đức Thánh Linh hành động trong lòng chúng. Mục tiêu cuối cùng là sự trưởng thành tâm linh trong Đấng Christ. *“Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời”.* Cô-lô-se 1:28

Khi chết trên thập tự, Chúa Giê-su đã lo liệu phần hậu quả “theo luật” của tội lỗi chúng ta và cho phép chúng ta tiếp cận với Đức Thánh Linh. Công tác môn đệ hóa trọn đời là phần của Đức Thánh Linh. Ngài cho phép chúng ta trở nên “trưởng thành trong Đấng Christ”. Điều tương tự cũng xảy ra đối với con trẻ của bạn. Bạn đang làm việc dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh nhằm ảnh hưởng lên sự thay đổi cuộc đời con em bạn. Mục tiêu là để thấy những minh chứng của sự trưởng thành tâm linh trong chúng.

Bạn muốn biết rằng lòng chúng đã được thay đổi qua những gì chúng làm và thái độ của chúng khi làm điều đó. Vì vậy, câu hỏi liên hệ tiếp theo là: “Chúng ta làm việc này bằng cách nào?” Câu trả lời là: Hãy nối kết trái tim, cái đầu và bàn tay. Hãy đặt ra những câu hỏi về những chuyện trong lòng chúng. Nói cách khác, hãy chỉ ra thái độ. Thái độ của con trẻ rất quan trọng. Nó là sự nối kết trực tiếp với cách chúng cảm nhận về một tình huống và là một thước đo để biết lòng chúng đặt ở đâu. Thứ nhì, hãy thông tin cho cái đầu hiểu. Hãy lý giải vấn đề một cách hợp lý. Khi đối diện những vấn đề nan giải, hãy giải thích tại sao. Hãy để câu hỏi “như thế nào” và “tại sao” quyết định hành động của bạn. Cuối cùng, hãy hướng dẫn bàn tay biết làm những gì đúng đắn. Dù mục tiêu cuối cùng là sự thay đổi trong lòng, nhưng việc nhận diện và hướng dẫn hành vi tốt cũng là điều cần thiết. Con trẻ sẽ lớn lên trong việc tự đưa ra quyết định, và kèm theo đó, những năm đầu đời đòi hỏi việc quản lý hành vi của chúng. Tuy nhiên, đừng bao giờ xem nhẹ con trẻ. Chúng rất có khả năng suy nghĩ và trò chuyện. Bạn không bao giờ biết khi nào thì chúng suy nghĩ một cách thấu đáo đâu.

Khi con chúng tôi còn nhỏ, chúng tôi bắt đầu dạy nhạc cho chúng. Chúng rất ghét giờ học đó. Mỗi ngày chúng đều phải tập đàn và thật sự là một cuộc chiến để cho chúng tập đàn. Lúc lên sáu hay bảy tuổi, chúng còn quá nhỏ để hiểu giá trị của âm nhạc và vì có duyên cơ của nó, nên chúng tôi phải sử dụng sự hỗ trợ của hành vi. Tuy nhiên, chúng tôi quan sát thái độ của chúng. Chúng tôi biết rằng về lâu dài, chỉ khi có sự thay đổi trong thái độ của chúng đối với âm nhạc thì mới có kết quả thật sự. Cuối cùng, chúng bắt đầu đàn những bản nhạc chúng thích. Chúng cũng có những đứa bạn có cùng sở thích âm nhạc. Chúng tìm ra được người thưởng thức tài năng của chúng. Trên hết, chúng học cách thờ phượng Chúa qua âm nhạc. Đó là một quá trình khá chậm. Hiện tại, con em của chúng tôi có những thách thức khác. Dù chúng thích chơi đàn, chúng cần phải biết cân bằng giữa âm nhạc với những đòi hỏi ở trường lớp. Chúng tôi quyết định trước rằng chúng tôi phải ảnh hưởng đến việc thay đổi tấm lòng chúng, nhưng chúng tôi cũng không thể cho phép chúng từ bỏ. Chúng tôi phải thỏa hiệp. Chúng tôi sử dụng kỷ luật và khen thưởng để cho chúng chịu học đàn, nhưng chúng tôi phải nuôi dưỡng một

sự thay đổi trong thái độ. Chúng tôi giúp chúng tìm được lý do để chơi đàn. Chúng tôi giúp chúng thấy rằng nó là một cách làm vinh hiển danh Chúa. Về lâu dài, điều đó mới tạo ra sự khác biệt thật sự. Chúng tôi không chỉ chạy theo sự thuận phục đơn thuần. Là Cơ Đốc nhân, động lực của chúng ta phải là lòng yêu mến Chúa. Tình yêu ngập tràn của Ngài cho chúng ta là động lực đẩy sức mạnh để làm điều đúng! Cũng vậy, chúng ta cần phải tìm cách để thúc đẩy con em mình bằng tình yêu. Nếu chúng yêu âm nhạc, thì việc tập đàn không còn là một gánh nặng nữa. Nếu chúng yêu gia đình, thì việc nhà không còn là chuyện phiền nhiễu nữa. Nếu chúng yêu Chúa, thì những buổi nhóm nhằm chán sẽ dễ chịu hơn.

• Những Giai Đoạn Trong Cuộc Đời

Hãy ghi nhớ giai đoạn phát triển hiện thời của con bạn.

Con trẻ từ 0-3 tuổi cần rất nhiều sự kích thích các giác quan. Hãy tạo ra một môi trường phong phú cho con trẻ. Hãy chống lại sự hồi thích để con cái mình chơi với máy tính bảng hay xem TV. Bạn cần phải có một ảnh hưởng quan trọng trên sự phát triển nhận thức của trẻ bằng cách tương tác với chúng. Ở giai đoạn này, chúng đang tiếp thu thế giới quanh chúng với một tốc độ đáng nể. Bộ não của chúng đang trải qua những thay đổi khó tin. Là cha mẹ, bạn chắc chắn sẽ mệt mỏi, nhưng hãy kiên nhẫn và vui hưởng khoảnh khắc này. Trong 12 tháng đầu đời, thật là thiếu khôn ngoan khi buộc chúng ăn ngủ đúng giờ giấc. Mỗi đứa trẻ mỗi khác và thật khó để buộc chúng theo một lịch trình ăn ngủ cụ thể từ lúc còn tí teo. Khi chúng lớn lên, bạn có thể từ từ tập cho chúng theo một lịch cố định. Nó đòi hỏi nỗ lực và nó không thành nếp ngay tức thì. Đừng bỏ cuộc!

Từ 4-10 tuổi, mối liên hệ là cực kỳ quan trọng trong giai đoạn này. Đây là giai đoạn ghi dấu ấn. Trong suốt thời kỳ này, chúng đang nhận ra cha mẹ chúng và gia đình lớn là ai. Hãy dành thời gian với chúng. Trò chuyện với chúng. Nói cho chúng về Đức Chúa Trời và giải thích cho chúng về thế giới quanh chúng. Nếu bạn không bắt đầu mối quan hệ quan trọng với chúng trong giai đoạn này, thì đến những năm thanh thiếu niên bạn sẽ phải trả giá đắt. Đây là giai đoạn chúng bắt đầu xây dựng lòng tin. Hãy cho

chúng thấy rằng chúng có thể tin tưởng ở bạn. Đây là giai đoạn khi bạn phải trình bày Phúc Âm theo cách chúng có thể hiểu được. Việc có nhiều cơ hội để Phúc Âm được giảng vào lòng con trẻ là rất quan trọng. Truyền giảng cho thiếu nhi, Awana, thì giờ đọc truyện, và những Hành Trình Chuyện tích Kinh Thánh là những cách tốt để đạt được điều này.

Từ 11-16 tuổi là giai đoạn khi mà mối liên hệ một-một trở nên quan trọng hơn. Những cuộc chuyện trò của bạn cần theo hướng mà con trẻ thích. Hãy nắm lấy cơ hội để tái định hướng câu chuyện vào vấn đề thái độ và tấm lòng. Đây là thời điểm khi mà bạn cần phải khẳng định lại những bài học về đức tin từ thời thơ ấu. Chúng sẽ từ từ tự nhận ra rằng trên thế giới có nhiều quan điểm khác nhau. Đừng ngăn cản trí tò mò của chúng; đó là cơ hội cho chúng đưa ra những câu hỏi lớn về thế giới quan. Hãy tận dụng điều này để kéo chúng vào những cuộc nói chuyện theo nhóm để giúp chúng xác quyết niềm tin. Trong giai đoạn này, thiếu niên thường phát triển tình bạn quan trọng bên ngoài gia đình. Hãy cẩn trọng xem xét ảnh hưởng của những người bạn này. Bạn bè của con bạn sẽ chủ yếu là những bạn cùng trang lứa ở nhà thờ và những bạn cùng niềm tin học cùng trường. Chúng tôi đã tạo ra những cơ hội cho bạn của chúng về nhà chơi. Cụ thể là, chúng tôi cho chúng ngủ lại hoặc qua nhà tán gẫu. Thú vị thay, bạn bè của chúng lại có xuất thân rất khác nhau. Một số đưa đi nhóm ở hội thánh Ngũ Tuần và một số đưa khác lại thuộc các hệ phái truyền thống. Trong nhiều sự kiện, những buổi ngủ lại là cơ hội rất tốt cho con em chúng tôi được biết về những quan điểm khác nhau trên thế giới.

Ở tuổi 17-21 là thời điểm bạn cần phải có thời gian một-một để đụng đến vấn đề thế giới quan của chúng. Đây cũng là thời gian chúng đưa ra những mục đích sống cá nhân và chọn hướng đi một cách cụ thể cho mình. Giai đoạn này thường phơi bày chất lượng của những gì bạn đầu tư cho con trẻ trước đó. Ở giai đoạn này, nhiều cha mẹ lại không buông con em mình một cách hiệu quả. Việc cấp bách là bạn phải làm cho chúng tin rằng chúng phải chịu trách nhiệm về cuộc sống của chúng chứ không phải bạn. Cần ý thức để không ủng hộ cho những hướng đi không lành mạnh trong cuộc sống hay giúp chúng để chúng khỏi phải chịu

trách nhiệm. Nhiều người trẻ cứ mãi ở tuổi dậy thì vì phụ huynh luôn sẵn lòng ủng hộ cho lối sống thiếu trách nhiệm của chúng. Với những đứa con ở lứa tuổi 16-21 của mình, chúng tôi tiếp cận với những vấn đề hiện thời bằng cách sử dụng khung “điều cần vs. điều muốn”. Chúng tôi định nghĩa “nhu cầu” là những thứ phải có và quan trọng cho cuộc sống. Căn bản là, “nhu cầu” là những điều chúng ta không thể sống nếu không có hoặc là những sự đầu tư quan trọng. “Điều muốn” là những thứ dễ thương. Hãy cùng xem hai ví dụ. Chúng ta thử xem xét việc lái xe. Khi con trẻ lên cấp ba, cha mẹ thường cảm thấy vô cùng áp lực trong việc mua xe cho con cái đi lại. Lúc này, một số cha mẹ cảm thấy con cần phải tự lái xe. Đó là Quyền Của Người Mỹ. Với gia đình chúng tôi thì chúng tôi coi đó là điều “muốn” mà thôi. Có những cách ít tốn kém hơn để đến trường. Quan trọng hơn, sở hữu một chiếc xe hơi thì rất đắt. Thêm vào đó là chi phí xăng dầu và bảo hiểm. Với con em chúng tôi, chúng tôi thường cân nhắc xem liệu thứ chúng hỏi là điều “cần” hay điều “muốn”. Sau này thì chuyện có xe riêng lại là chuyện “cần”. Sau giai đoạn cấp ba, sẽ rất khó khăn khi chờ con đi học, đi làm và các sinh hoạt khác. Lúc đó, chúng tôi thống nhất là nó đã trở thành thứ “cần”. Đối với con cái chúng tôi, chúng tôi thống nhất là việc giáo dục đại học là “cần”. Trong xã hội của chúng ta, để đảm bảo được vào đại học là một điều vô cùng có lợi. Chúng tôi xếp nó vào loại “cần”. Tuy nhiên, cha mẹ có con học đại học để bằng khoản về chuyện việc phải trả giá cho những “kinh nghiệm ở trường đại học”. Cuối cùng thì, học là để cung cấp cho con em bạn một nghề. Chúng không nhất thiết phải ở trong ký túc xá. Chúng có thể sống với gia đình và đi về mỗi ngày mà. Chúng có thể học trường đại học cộng đồng hai năm đầu. Chúng không cần phải vào một trường đại học danh giá. Hầu hết những thứ đó là thứ “muốn” chứ không phải cần. Việc xem xét vào trường nào là chuyện đặc biệt của bọn trẻ. Đối với con chúng tôi, chúng tôi có thể cho chúng bắt đầu học ở trường cộng đồng để cho phép chúng ở với gia đình, và sau đó chuyển qua trường bốn năm. Điều này cho phép chúng tôi tiết kiệm được tiền bạc. Chúng tôi không buộc chúng phải chọn như vậy. Con cả của chúng tôi được nhận làm nghiên cứu sinh và trường cháu chọn nằm ở thành phố khác. Trong trường hợp này, sống độc lập giờ đã trở thành “nhu cầu”.

Cũng vậy, cần cẩn trọng trong việc gửi con đi học mà không có một chiến lược rõ ràng. Giáo dục đại học rất đắt đỏ. Tốt nhất là cho chúng nghỉ một năm để biết ngành nghề phù hợp trong tương lai là gì còn hơn là bỏ tiền ra với hy vọng khi đi học chúng sẽ biết câu trả lời. Thành thật mà nói, giảng đường là thước đo rất tồi cho sự thỏa mãn nghề nghiệp trong tương lai. Giảng đường chẳng giống công sở mấy đâu.

Ở mỗi giai đoạn phát triển, hãy trình bày Phúc Âm ở mức con trẻ có thể hiểu và để Chúa Thánh Linh hướng dẫn chúng. Hãy nhớ rằng bạn không thể ép chúng tin. Nó là quyết định cá nhân. Hãy tái định hướng những lần nói chuyện của bạn vào vấn đề thái độ và tấm lòng.

Dạy dỗ con cái là vấn đề mối liên hệ bạn có với con em mình. Là một nhân vật có thẩm quyền thì dễ, nhưng chính mối liên hệ mới khiến bạn trở thành một phụ huynh. Hãy hy sinh để có thì giờ với con cái. Không ai có thể môn đệ hóa con em bạn hiệu quả hơn bạn. Đó vừa là đặc ân vừa là vai trò mà Chúa giao cho bạn. Khẩu hiệu của Ford là “Chất lượng là phải đặt lên hàng đầu!” Môn đệ hóa thật sự xảy ra khi cha mẹ chủ đích làm điều đó và tránh “khoán” cho nhà thờ hay người khác.

Khi chúng tôi hầu việc Chúa trong và ngoài hội thánh, chúng tôi môn đệ hóa con em mình khi chúng tôi hầu việc Chúa qua các mục vụ. Những người lãnh đạo hội thánh, những người phục vụ tình nguyện, và những ai được trả lương thường bị cám dỗ bỏ bê con em mình để “hầu việc Chúa”. Con cái bạn là “việc Chúa” trước hết và không có lý do gì để bỏ bê chúng cả! Căn bản, đó là vấn đề sự tin cậy. Là một mục sư hoặc chấp sự, có thể bạn cảm thấy như thể hội thánh sẽ không thể sống còn nếu không có bạn và có những tình huống bạn phải đưa ra những quyết định cực kỳ khó. Bạn có thể phải hy sinh công tác để có thể dạy dỗ con em một cách hiệu quả. Đó là điều Chúa muốn. Hãy xem xét những tiêu chí trong Kinh Thánh về việc cất đặt một trưởng lão/mục sư/chấp sự: “phải khéo cai trị nhà riêng mình, giữ con cái mình cho vâng phục và ngay thật trọn vẹn; vì nếu có ai không biết cai trị nhà riêng mình, thì làm sao cai trị được Hội thánh của Đức Chúa Trời?” Nếu nhà riêng và con cái của bạn không nể nếp gì, làm sao bạn lo chuyện hội thánh? Đối với bạn, ưu tiên phải là gia đình của mình.

Đừng sợ, Chúa sẽ lo liệu những người trong mục vụ của bạn. Đó có lẽ là quyết định đau lòng nhất mà bạn đưa ra, nhưng trong phép tính đời đời, bạn đang có trách nhiệm với con em mình, và đó không phải là trọng trách ngang hàng với mục vụ.

• *Hãy biến nhà mình thành trung tâm cộng đồng*

Một trong những cách bạn có thể tránh tình huống này là biến nhà mình thành nơi làm mục vụ. Bằng cách biến ngôi nhà thành nơi làm mục vụ, bạn đang không phân chia cuộc đời mình ra thành từng ngăn. Bạn cũng đang tối đa hóa thời gian của bạn. Bạn cần phải nghĩ về căn nhà của mình như một trung tâm cộng đồng. Nó là nơi người ta có thể đến để thấy gia đình của Đức Chúa Trời hiện diện bằng xương bằng thịt. Nó cũng là cách tốt để con cái bạn thấy bạn sống thể hiện là Cơ Đốc nhân là như thế nào. Môn đệ hóa là việc làm mẫu những gì mình nói. Quan trọng hơn, Kinh Thánh kêu gọi tất cả các lãnh đạo hội thánh cần phải “hiếu khách”. Theo nghĩa đen, cụm từ này có nghĩa là “vui vẻ với khách đến.”

Có một số phương cách cụ thể để biến ngôi nhà thành trung tâm cộng đồng. Đầu tiên, xếp bàn ghế lại là một cách tốt để luôn luôn có chỗ cho nhiều người hơn. Điều này rất tuyệt vì cũng chỉ mất vài phút để sắp xếp thôi! Thứ nhì, một bà nội trợ giỏi biết cách làm đầy tủ lạnh của mình bằng những đồ ăn rẻ nhưng nhanh gọn để cho khách ăn. Trong nhà chúng tôi, điều này có nghĩa là luôn có cơm chiên và chả giò đông lạnh. Đồ ăn là một phần quan trọng của cộng đồng. Thứ ba, hãy cẩn thận để giữ sự quân bình! Hãy đưa ra những giới hạn cụ thể và lịch trình rõ ràng. “Hiếu khách” là một phần của một người Cơ Đốc, nhưng hãy định nghĩa rõ ràng khi nào và ở đâu thì bạn sẵn sàng tiếp đón khách. Khi chúng tôi làm mục vụ, nhà của chúng tôi luôn mở cho những người hướng dẫn thiếu niên, thành viên trong nhóm nhỏ và cho đại gia đình lớn của mình. Thật ra, mẹ vợ tôi đã sống với chúng tôi suốt bốn năm. Bà cần có người chăm sóc y tế thường xuyên, vì thế nhà chúng tôi có người phụ bà ở lại mỗi ngày trong suốt bốn năm đó. Tuy nhiên, chúng tôi ngăn tầng trệt ra cho việc chăm sóc bà. Theo cách đó, chúng tôi có thể cho bà và cho gia đình chúng tôi

khoảng không gian riêng.

Những giây phút nối kết gia đình thường diễn ra bên ngoài ngôi nhà. Nếu bạn đang phải chạy lo việc vặt, hãy đem con bạn theo. Đem chúng đi với bạn khi bạn sinh hoạt theo nhịp độ thường ngày. Hãy dừng lại để đãi gì đó đặc biệt cho con và dành một chút thời gian để xem chúng đang ở đâu trong cuộc sống.

Từ 9-10 tuổi, những điều quan trọng bắt đầu diễn ra với con bạn. Đây là giai đoạn bắt đầu tuổi dậy thì và nó cũng là thời gian những cuộc trò chuyện về tính dục cần được nói đến. Vợ tôi dạy cho các lớp học về sức khỏe trong vai trò làm y tá của một trường công. Chúng tôi biết rằng, trong thế giới chúng ta đang sống, con trẻ được tiếp xúc với vấn đề tình dục ở một độ tuổi ngày càng nhỏ. Tôi đề nghị bạn hãy bắt đầu nói chuyện về chủ đề đó với con em mình ở tuổi từ 9 đến 10. Ở độ tuổi 9 hoặc 10 là độ tuổi khi mà những tư duy lý trí bắt đầu rất nhanh nhạy. Khi 10 tuổi, tôi đưa con tôi đi một chuyến đi 10 ngày riêng với tôi. Thì giờ chỉ có hai cha con này được định để tạo không gian nói về những điều quan trọng. Đó là cột mốc đánh dấu sự thay đổi từ một đứa trẻ sang một thiếu niên. Xin nhớ rằng quan niệm hiện đại về tuổi thiếu niên/tuổi dậy thì là quan niệm khá hiện đại. Trong bối cảnh của Kinh Thánh, con trẻ được mong đợi là biết chịu trách nhiệm cá nhân về hành động của mình lúc 12 tuổi. Không, chúng ta không giải phóng con trẻ khi chúng 12 tuổi. Chúng ta chuyển đổi một cách có hệ thống trách nhiệm cho chúng trong suốt những năm này.

Hãy hy sinh để có thể có mặt bên cạnh những sinh hoạt của con em bạn. Mỗi người có một ngôn ngữ tình yêu khác nhau, nhưng một trong những cách mạnh mẽ nhất chúng ta có thể minh họa về chiều sâu của cam kết của chúng ta cho con em mình là đến tham dự những sinh hoạt của chúng. Chúng muốn biết rằng chúng quan trọng hơn công việc hay mục vụ của bạn và chúng quan trọng hơn những điều đó.

Chúng tôi coi trọng việc dạy thần học cho con em, những kỷ luật thuộc linh (cầu nguyện, đọc/học thuộc lòng Kinh Thánh), và những điều tương tự trong gia đình. Đây thường được gọi là định hình thuộc linh. Tuy nhiên, việc này không nhất thiết phải cứng nhắc và mang tính lễ nghi. Chúng tôi dành các buổi Chúa

nhật cho việc thờ phượng Chúa bằng cách đi nhà thờ. Thêm vào đó, chúng tôi cũng dành thời gian cho những thứ như AWANA và các sinh hoạt trong hội thánh. Cho con cái bạn học một cách chính thức về thần học và niềm tin thì chẳng có gì sai. Nhưng nó cần được thực hiện một cách cẩn trọng. Chúng ta phải đeo đuổi sự biến đổi tấm lòng chứ không chỉ là sự thay đổi hành vi bên ngoài đơn thuần. Chúng tôi cũng dành thời gian cho gia đình. Cho đến hôm nay, gia đình chúng tôi vẫn ăn tối với nhau. Khi ăn, không mở TV hay radio. Thì giờ ăn uống là giờ chúng tôi trò chuyện và nối kết gia đình. Mỗi năm chúng tôi cũng tìm cách đi du lịch với nhau. Là cha mẹ, bạn cần phải có chiến lược tạo ra thì giờ để làm gương và thảo luận về việc là Cơ Đốc nhân là gì và như thế nào. Thời gian đi nghỉ cũng cho phép bạn khẳng định tình yêu bạn dành cho con mình. Chúng tôi cũng cho con em tham gia vào mục vụ của mình. Tuy nhiên, chúng tôi làm điều đó một cách cẩn trọng. Đừng buộc con em mình phải phô trương. Đặc biệt trong bối cảnh hội thánh, điều này có thể nhanh chóng trở nên độc hại. Theo Chúa Giê-su không phải là giả vờ là người "tốt". Hướng dẫn ngợi khen thờ phượng, đóng kịch, và phục vụ cần phải đi kèm với một tấm lòng thờ phượng, chứ không phải là một ao ước có được vị thế trong mắt người khác. Cũng vậy, chúng tôi muốn con cái chúng tôi học nhạc vì niềm vui của chúng. Chúng tôi không tạo áp lực cho chúng phải để được công nhận hay được người ta khen. Chúng tôi muốn chúng tìm sự công nhận của Chúa. Khi bạn nhìn con mình tham dự vào các sự kiện thể thao, âm nhạc, hay sinh hoạt trong hội thánh, hãy xem thử động cơ của bạn. Trong suốt một thời gian dài, chúng tôi không cho con chúng tôi đàn trong hội thánh. Chúng tôi không muốn chúng lẫn lộn giữa động cơ phục vụ với việc thờ phượng Chúa. Tuy nhiên, chúng tôi đem chúng đến các nhà dưỡng lão để chơi đàn cho những người già mà không có áp lực của những bạn đồng trang lứa trong hội thánh. Nhiều bậc cha mẹ vô tình đã nuôi dưỡng những người Pha-ri-si nhĩ bằng cách biến chuyện thể hiện cho người khác thấy trở thành ưu tiên. Chúa quan tâm đến nhân cách và động cơ của con cái bạn hơn là những gì chúng thể hiện bên ngoài. Vua Đa-vít là con út và ít ấn tượng nhất trong số các anh của ông, vậy mà Chúa lại thấy bản chất chân thật trong lòng ông, và đó là lý do

Ngài chọn Đa-vít. Chúa biết động cơ trong lòng bạn.

Cũng giống như nhiều vấn đề khác, chúng tôi sẵn lòng bước xa và bước ra khỏi vùng an toàn của mình để cho phép con cái chúng tôi nghe được những thông điệp tốt lành. Chúng tôi đã đưa con cái chúng tôi đi xem "Switchfoot", một ban nhạc Cơ Đốc, một vài lần. Thật ra chúng tôi chẳng cảm thấy thoải mái mấy, và chúng tôi đã đeo cấm tai để giảm tiếng ồn trong hầu hết các show diễn. Nhưng ban nhạc đó có một thông điệp rất hay về phong cách chơi nhạc mà con chúng tôi thích và tôi muốn khích lệ con cái mình. Thời gian trôi qua, các con tôi đã thích đàn hát hơn và chúng gặp gỡ bạn bè để thờ phượng Chúa bằng âm nhạc. Chúng có sự hiểu biết rất hay về sự thờ phượng và biết Chúa đánh giá điều gì trong buổi thờ phượng.

• *Chọn trường để tối đa hóa thời gian môn đệ*

Trong lĩnh vực học hành, chúng tôi muốn chúng biết đọc/viết/số học chứ không chỉ là được điểm cao. Điểm số có thể dựa trên một số yếu tố khác nhau chứ không chỉ việc con bạn hiểu tài liệu như thế nào. Trong việc học, mục tiêu hướng đến là kỹ năng mà chúng học được. Là cha mẹ, chúng ta cần nỗ lực để đánh giá, đặt qua một bên bệnh thành tích, việc con mình đang học giỏi như thế nào. Trong những năm đầu đời, chúng tôi tập trung vào việc phát triển nhân cách, và vì lý do đó, chúng tôi gửi con vào trường Cơ Đốc. Sau này, chúng tôi cho học tại gia.

Vấn đề của giáo dục là một cuộc tranh luận gay gắt giữa các phụ huynh. Không có cách tiếp cận hoàn hảo. Mỗi vùng, mỗi trường Cơ Đốc, mỗi cộng đồng những người dạy học cho con tại nhà đều có những khác biệt. Là phụ huynh, có thể bạn xác định dạy hoặc không dạy con tại gia thì tốt hơn. Tuy nhiên, để tôi chia sẻ với bạn những quan sát của chúng tôi về ba loại giáo dục, cách chúng tôi tiếp cận và những nguyên do.

- Trường công:

Vợ tôi làm y tá cho một trường công trong suốt 11 năm. Trước đây cô ấy vừa được học trường công vừa học trường tư. Cô ấy cho rằng, đặc biệt là những lớp vỡ lòng, cách giáo dục này

đường như rất phí phạm. Học sinh bị quá tải bởi những hoạt động trong một nỗ lực nhằm điều khiển được chúng. Thêm vào đó, tiết chế và kỷ luật trong lớp thường bị bỏ lơ. Một số giáo viên làm tốt, nhưng rất nhiều người không thể làm tốt, và hiệu trưởng thường không thể duy trì sự quản lý trên trường học của mình. Đối với những năm tiểu học, đây không phải là điều chúng tôi tìm kiếm.

Tuy nhiên, trong những năm cấp hai và cấp ba, trường công thường có sự chỉ dẫn học tập tốt và nghiêm túc hơn. Nói một cách đơn giản, trường công có thể cung cấp trang thiết bị và lương bổng để dạy hóa học, vật lý và toán học. Đáng buồn thay, có một vấn đề khác ở đây. Đầu tiên, đa phần những ưu điểm của trường công phải tùy vào chính con của bạn. Một số em có sự tiết chế và kỷ luật cần thiết để tập trung vào điều quan trọng và chống lại được những sự xao lãng. Nhưng có những em không có kỷ luật, chúng sẽ gặp khó khăn. Thứ hai, trường công quá nhiều sinh hoạt. Do quá tải các đội bóng, câu lạc bộ và các hoạt động của học sinh, nên việc kỷ luật thường dễ dàng bị loại ra khỏi lịch học. Là người đã từng hướng dẫn thanh thiếu niên, tôi đã chứng kiến các em lui dần về đời sống tâm linh do trường có quá nhiều sinh hoạt và thể thao.

Thêm nữa, một vài em lại rất xuất sắc trong các môi trường sinh hoạt đó nên chúng bị chi phối và làm xao lãng việc học hành. Nếu con của bạn học hành không tốt, hãy cẩn trọng xem xét lý do.

- Trường Cơ Đốc:

Ở những lớp nhỏ, trường Cơ Đốc có khá nhiều lợi thế. Lợi thế lớn nhất là lĩnh vực kỷ luật. Trường Cơ Đốc có khuynh hướng có những kế hoạch kỷ luật hiệu quả hơn và hiệu trưởng thường sẵn lòng dành thời gian cho những em có hành vi phiến toái hơn. Đối với những đứa trẻ bị xao lãng và quậy phá, đây có thể là một điều rất tốt. Thêm vào đó, trường Cơ Đốc có khuynh hướng sử dụng thời gian một cách hiệu quả hơn. Chuyện quan liêu và những thứ vật vãnh cũng ít hơn. Tuy nhiên, ở cấp hai và đặc biệt là cấp ba, chất lượng dạy học có thể không tốt. Thường thường, lý do là vì những môn học đó nếu dạy đúng tiêu chuẩn kỹ thuật thì không có đủ tiền chi cho dụng cụ. Thêm vào đó, trường Cơ Đốc

không có Internet tốt như trường công.

- Dạy tại gia:

Giáo dục tại gia có khi rất khó khăn nhưng có khi lại dễ dàng hơn. Nếu bạn có bài bản, thì việc tự dạy con mình sẽ dễ hơn. Thêm nữa, giáo dục tại gia cũng rất tốn thời gian. Giáo viên ở trường thì có chuyên môn sư phạm và cũng có kiến thức đặc biệt về chỉ một môn học mà thôi. Còn là một phụ huynh dạy con tại gia, bạn cần phải biết mọi thứ.

Thêm vào đó, trẻ học tại nhà có thể rất dễ chán hòa. Trong cộng đồng của chúng tôi, có hàng trăm trẻ học tại gia. Kết quả là, chúng có nhiều cơ hội giao lưu bạn bè.

- Cách tiếp cận của chúng tôi:

Trong những năm đầu, con chúng tôi chủ yếu học ở trường Cơ Đốc. Chúng khá quây và môi trường có cấu trúc rõ ràng rất tốt cho chúng. Mỗi đứa đều học ba đến sáu năm ở môi trường này. Chúng tôi muốn chúng được ở trong môi trường chủ yếu là người Cơ Đốc trong những năm đầu. Cuối cùng, chúng tôi thử nghiệm với trường công nhưng chúng tôi muốn linh động đủ để có thể đi vào công trường truyền giáo, nên chúng tôi kết thúc bằng việc sử dụng giáo án của trường trên mạng để dạy tại gia. Chúng tôi chuyển từ trường Cơ Đốc và hướng theo kiểu dạy tại gia bởi vì chúng tôi muốn thay đổi cách giáo dục con chúng tôi theo điểm mạnh của chúng. Chúng tôi cũng muốn tránh sự lãng phí của hệ thống trường hiện hành. Với việc đi đi về về từ trường và nhà, cũng như giữa những giờ giải lao giữa các tiết học, và những thứ xao lãng trong lớp học, thì trường công có vẻ rất không hiệu quả. Nhìn chung trường công cũng đã làm tốt trong việc dạy rất nhiều học sinh, nhưng chúng tôi muốn một cách dạy đặc biệt hơn. Vì cả hai chúng tôi đều có bằng Thạc sĩ và có nền tảng khá vững về khoa học, nên chúng tôi được trang bị đầy đủ để dạy con tại gia. Điều này cho phép chúng tôi dành trọn một năm ở Việt Nam, trong khi có thể tiếp tục việc dạy dỗ con mình. Chúng tôi cũng bổ sung cho việc dạy tại nhà bằng cách đưa chúng đến thăm quan những địa danh lịch sử trên cả nước. Cả gia đình chúng tôi đã đến thăm Ft. McHenry, thuộc địa Williamsburg, Washington DC, Springfield và

nhiều địa danh lịch sử khác trên khắp nước Mỹ. Mấu chốt đó là chúng tôi thấy giáo dục tại gia hiệu quả để chủ đích có thời gian cho môn đệ hóa trong gia đình, cho các sinh hoạt của hội thánh và cho chúng giao du với bạn bè cùng trang lứa. Điều này đòi hỏi nhiều thời gian của bạn hơn nhằm đưa đón chúng đến với những sinh hoạt này. Chân thành mà nói, đó là một lĩnh vực mà chúng tôi hy sinh rất nhiều để có thể dành thời gian cho việc đó. Kết quả là, con chúng tôi được tham gia AWANA, những hoạt động trong khu chúng tôi sinh sống và cho công tác của hội thánh. Từ nhãn quan của chúng tôi thì nó đáng để hy sinh. Con cái chúng tôi được trang bị về học vấn, được giao lưu xã hội đầy đủ và được môn đệ hóa một cách hiệu quả. Chúng cũng được học nhạc và sau đó trở thành người hướng dẫn thờ phượng với khả năng chơi nhiều loại nhạc cụ khác nhau.

• Chọn hội thánh đặt nền tảng trên Chúa Giê-su chứ không phải trên văn hóa

Nhiều phụ huynh tìm kiếm một hội thánh có nhiều sinh hoạt cho con em mình. Chúng tôi có cách nhìn khác. Khi chúng tôi bắt đầu nhóm ở hội thánh Newsong Fellowship ở Lancaster, Pennsylvania, ý định của chúng tôi là muốn phục vụ. Sứ mạng của chúng tôi là phục vụ Chúa Giê-su. Ngay lập tức, chúng tôi bắt đầu bằng cách cho các nhóm nhỏ nhóm tại nhà và tư vấn trò chuyện với những thanh niên trong hội thánh. Chúng tôi giúp chúng bước qua những năm đại học, lập gia đình và khám phá ngành nghề của mình. Chúa chúc phước cho chúng tôi và chính những người trẻ mà chúng tôi đã giúp đỡ sau này lại hướng dẫn con em chúng tôi. Chúng tôi cố gắng để tạo nên một cộng đồng mà ở đó đức tin được xác quyết thông qua các mối quan hệ của những bạn đồng trang lứa.

Một trong những cám dỗ và sự lừa gạt lớn nhất của xã hội chúng ta đang sống là sự lẫn lộn giữa Chúa Giê-su và văn hóa. Chúa Giê-su không phải là người theo phe Đảng Cộng Hòa, là những người ủng hộ quyền được sở hữu súng đạn và những chiến dịch cải tổ kinh tế. Chúa Giê-su, trong thời của Ngài, không bao giờ đứng về phía các đảng phái chính trị. Thông điệp của Nước

Trời vượt trên tất cả những thứ đó. Mỗi một chúng ta là sản phẩm của văn hóa. Có lẽ trong đó có một phần di sản của châu Á và một phần của Mỹ. Nhưng giá trị của Thánh Kinh không phải như vậy. Ở một số điểm, nhìn chung giá trị của Kinh Thánh trùng khớp với văn hóa, nhưng là phụ thuộc, bạn cần phải nỗ lực để gìn giữ giá trị Thánh Kinh và giúp con mình thấy những điểm giống và khác nhau.

Đối với chúng tôi, chúng tôi làm gương trong nếp sống môn đệ cho con em chúng tôi và cho chúng thấy rõ, bằng hành động của chúng tôi, rằng chúng tôi quan tâm đến việc nói cho người khác biết về Phúc Âm và giúp họ tăng trưởng trong đức tin. Chúng tôi chủ đích tránh những vấn đề về văn hóa và tập trung vào Chúa Giê-su. Chúa Giê-su vượt trên văn hóa! Chúng tôi muốn có những môn đệ của Chúa Giê-su hơn là chúng tôi muốn con em của mình nói tiếng Việt, hay trở thành những công dân Mỹ yêu nước, những người theo phái bảo thủ về kinh tế hay những nhà tranh đấu cho việc bảo vệ môi trường. Chúng tôi quyết định điều gì là quan trọng và những gì có thể thỏa hiệp được. Điều này cực kỳ khó làm. Mỗi một chúng ta là sản phẩm của một nền văn hóa nào đó và có vô số những áp lực buộc con em bạn phải rập khuôn theo chúng. Bạn phải tự hỏi mình: "Di sản nào tôi muốn để lại cho con em chúng ta? Điều gì tôi cho là thật sự quan trọng?" Đối với tôi và vợ tôi, chúng tôi tin quyết rằng: "Chỉ những gì làm cho Đấng Christ mới bền lâu."

Đối với gia đình chúng tôi, chúng tôi phải đưa ra những chọn lựa nghiêm túc. Chúng tôi đã cố gắng trong nhiều năm để phát triển một môi trường trong hội thánh Việt Nam để làm chúng cho con em chúng tôi. Tuy nhiên, hội thánh, trong thời điểm đó, không sẵn sàng để gây dựng một mục vụ nói tiếng Anh. Họ hy vọng duy trì được văn hóa Việt Nam, là điều không hẳn là xấu. Tuy nhiên, đối với chúng tôi, chúng tôi muốn có một môi trường Cơ Đốc trong một thứ ngôn ngữ mà con cái chúng tôi thành thạo. Trong nhiều năm, chúng tôi đã bị hiểu nhầm.

Rời bỏ hội thánh Việt Nam là điều cực kỳ khó. Trong nhiều năm, chúng tôi chẳng phù hợp với chỗ nào cả, nhưng con cái chúng tôi là người Mỹ và chúng tôi từ bỏ điều chúng tôi coi là thoải mái, để chúng có thể biết Chúa! Đại gia đình của chúng tôi

đã hiểu nhầm và coi sự vắng mặt của chúng tôi ở hội thánh Việt Nam như là sự chối bỏ nguồn gốc là người Việt của mình. Bởi ân sủng của Chúa, những quyết định được đưa ra một cách đúng đắn và dù đau lòng, nhưng chúng tôi sẽ không thay đổi điều chúng tôi đã quyết định. Con cái chúng tôi thấy Chúa Giê-su sống động trong đời sống chúng tôi và trân trọng hy sinh văn hóa nhỏ bé của chúng tôi cho sự đầu tư thuộc linh của chúng.

DỪNG LẠI & SUY NGẪM: Bạn đang tập trung vào sự thay đổi hành vi hay tấm lòng của con cái bạn? Điều đó trông như thế nào trong từng giai đoạn cuộc đời của chúng? Loại môi trường học tập nào có thể tối đa hóa thời gian bạn dành để môn đệ hóa con cái của bạn? Bạn có đang phục vụ tại một hội thánh địa phương nào không? Con cái của bạn có nhìn thấy Chúa Giê-su qua đời sống bạn không? Bằng cách nào? Làm cách nào bạn đồng công với hội thánh địa phương trong công tác môn đệ hóa con em của bạn? những gì làm cho Đấng Christ mới bền lâu.”

Chương V: Đích Đến

Chúng ta sống trong một thế giới bất toàn và không phải điều gì cũng theo dự định của chúng ta. Trong hành trình dạy dỗ con em của mình, cũng có nhiều khi bạn đi lòng vòng, trệch hướng, nhưng đừng quên đích đến! Mục tiêu của bạn là nuôi dạy nên những môn đệ cho Đấng Christ. Chọn đúng trường cho con, giảm bớt giờ làm, và đối diện với vấn đề này vấn đề khác có thể rất tốn thời gian. Đừng để những thứ đó làm bạn xao lãng mục tiêu chính.

• Một môn đệ có nhân cách của Chúa Giê-su.

Tôi khuyến khích bạn dành thời gian đọc về những phẩm tính mà Phao-lô đã đưa ra cho những người lãnh đạo hội thánh (chấp sự và trưởng lão). Chúng được tìm thấy trong 1 và 2 Ti-mô-thê, cũng như trong Tít. Cốt lõi của những phẩm tính đó được tóm tắt trong cụm từ “không chỗ trách được” và “đáng trọng”. Đối với một trưởng lão/mục sư tương lai, người đó phải có sự thanh liêm và có tiếng tốt, là điều được mọi người công nhận. Ví dụ điển hình là Billy Graham. Về khía cạnh con người, ông không bao giờ coi mình là vô tội, nhưng ông được mọi người biết đến như một con người sống hết sức thanh liêm. Hãy xem thử Jim- my Carter. Nhiều người không đồng ý với quan điểm chính trị của ông, nhưng không ai có thể nghi ngờ về sự thanh liêm của ông. Người ta đều biết ông là người “tốt”. Một người lãnh đạo hội thánh tương lai phải có tiếng là người ưu tú đáng để mọi người tin cậy. Là cha mẹ, đây là mục tiêu trong lương tâm. Bạn đang hướng về việc nuôi dạy nên những đứa con với tiếng tốt, là người có đức hạnh.

Tuy nhiên, có hai cách để có được tiếng tốt như vậy. Đầu tiên, nhiều người chọn cách lừa gạt người khác. Đây là vấn đề căn bản của người Pha-ri-si. Họ muốn có tiếng là không chỗ trách được và tập trung vào những luật lệ kèm theo. Họ quên rằng Chúa không quan tâm đến hành vi bên ngoài bằng việc Ngài để ý đến điều diễn ra trong lòng chúng ta. Chúa thấy rằng tiếng tốt của họ chỉ là sự ảo tưởng, lừa gạt. Thứ nhì, cách khó hơn là trở nên “không

chỗ trách được” từ những gì tuôn tràn từ trong lòng bạn. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta có thể tiếp cận với năng quyền thanh tẩy siêu nhiên của Đức Thánh Linh và, qua Ngài, chúng ta có thể trở nên những con người vô vị kỷ thật sự. Đây là loại đức hạnh mà bạn cần đeo đuổi.

Là cha mẹ, trong những câu chuyện bạn nói, hãy cho con trẻ biết “không chỗ trách được” là như thế nào. Tính rộng lớn của nó ở mỗi bối cảnh sẽ thể hiện cách khác nhau và bạn cần giúp con cái mình thấy chúng ra sao ở trong từng bối cảnh. Chúng ta đang sống trong thế giới tội lỗi. Để thành công một cách dối gạt và không liêm khiết thì dễ dàng hơn. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta phải là những người “thánh”. Điều này có nghĩa là chúng ta được biệt riêng. Chúng ta hành động theo những cách thức khác nhau vì những lý do khác nhau. Chúng ta tin rằng Chúa có đủ năng quyền để cho chúng ta mọi thứ và Ngài đang hành động trong nhiều hoàn cảnh của cuộc đời chúng ta vì ích lợi của chúng ta, dù cho cuộc sống có khó khăn thế nào đi nữa. Vì vậy, chúng ta cần dạn dĩ sống cuộc đời “không chỗ trách được.” Mặc dù nó đi kèm với một cái giá phải trả không hề rẻ, nhưng chúng ta lệ thuộc vào Chúa chứ không dựa vào hành động của mình.

• *Chuyến đi chơi 10 ngày với ba*

Vì lý do đó, tôi đã đưa con tôi đi chơi một chuyến 10 ngày với từng đứa. Chúng tôi chỉ có con trai và đó là lý do chúng tôi thấy đi chơi với ba là một chiến lược. Chúng tôi dùng chuyến đi này để nói rõ chúng tôi muốn thấy điều gì trong cuộc đời đứa con đó. Chúng cần phải biết, từ khi còn bé, điều gì chúng tôi coi là cần thiết để sống một cuộc đời “tốt lành” trong sự phục vụ Chúa.

• *Lễ Trưởng Thành*

Cũng vì mục đích đó, chúng tôi tổ chức một buổi lễ trưởng thành khi con tôi được 16 tuổi. Buổi lễ có hai mục đích. Đầu tiên, chúng tôi cho con chúng tôi và cộng đồng biết rằng con chúng tôi đang bước vào một giai đoạn mới của cuộc đời. Giờ đây cháu nó sẽ chịu trách nhiệm về những quyết định của mình. Thứ nhì,

chúng tôi dùng nó làm cơ hội để đặt ra một mục tiêu. Chúng tôi dâng chúng để phục vụ Chúa trọn đời sống chúng và thách thức chúng có những mỹ đức của một người lãnh đạo gia đình Đức Chúa Trời. Trong buổi lễ có một phần chúng tôi xác quyết đức tin của con trẻ và nhắc chúng nhớ về việc chúng đã được báp-têm. Chúng tôi thách thức chúng với một khái tượng cuộc đời rõ ràng. Chúng tôi cũng đưa ra những lời chứng từ cộng đồng của chúng tôi. Buổi lễ trưởng thành sẽ diễn ra như thế nào? Đó là một buổi lễ lớn, mở tiệc lớn với nhiều đồ ăn ngon và chúng tôi mời gia đình bạn bè đến dự. Chúng tôi đã tổ chức tại nhà và ở nhà thờ. Trong buổi tiệc, chúng tôi nhận thức rằng có một sự thay đổi về trách nhiệm. Chúng tôi cố gắng chuẩn bị buổi tiệc để thật sự thu hút những đứa con được chúng tôi làm lễ. Chúng tôi mời những người khác nhau đến và nói chuyện về đứa con đó của chúng tôi. Họ đưa ra những lời khích lệ và có cả những lời khuyên. Là cha mẹ, vợ chồng tôi giải thích cho con chúng tôi rằng giờ đây con đã được coi là người có trách nhiệm trong mắt chúng tôi và chúng tôi tín thác con với khao khát con sẽ là một môn đệ tin kính của Chúa Giê-su. Trong nhiều cách, buổi lễ đó là một bản sao của Lễ Trưởng Thành (Bar Mitzvah) của người Do Thái.

Mười sáu là độ tuổi chiến lược vì một số lý do. Trong xã hội của chúng ta, con trẻ hầu như đều sẽ tiếp tục học sáu năm sau đó. Tuy nhiên, chúng tôi nghĩ rằng tuổi 16 là độ tuổi quan trọng để chúng có thể làm hết sức. Cuộc sống mà chúng sẽ sống ảnh hưởng rất lớn bởi nỗ lực của chúng trong hai năm cuối ở trường cấp ba và những gì chúng thể hiện ở những thách thức khác nhau trong hai năm đó. Đối với con cả của chúng tôi, chúng tôi đang đi truyền giáo ở Việt Nam. Tuy nhiên, chúng tôi vẫn làm một video clip/Youtube ghi lại nghi thức lễ trưởng thành và chúng tôi để cho bạn bè, hội thánh và gia đình lớn của chúng tôi xem. Mặc dù chúng tôi không ở nhà với cậu con cả trong buổi lễ đó, nhưng chúng tôi cũng nói rõ rằng con đã được phóng lên như một máy bay với tất cả những trách nhiệm và đặc ân.

Cuộc sống không phải lúc nào cũng đi theo kế hoạch của chúng ta, nhưng không sao. Cuộc đời chúng ta được Chúa sắp xếp/điều khiển. Điều đó có nghĩa là những lúc “đi đường vòng”/trệch hướng cũng là một phần trong chương trình của Ngài.

Có lẽ con của bạn sẽ học xong đại học và nhận ra rằng mình đã chọn không đúng chuyên ngành. Có lẽ trường chúng muốn học lại không nhận chúng. Có lẽ một mối liên hệ nào đó đã gãy đổ. Chúng ta cần quay trở lại với sự quan phòng của Chúa và tin rằng Ngài không để bất cứ điều gì xảy ra mà không có mục đích. Vì vậy, hãy dạy con bạn biết trân quý những thành công và thất bại trong học vấn/ nghề nghiệp như là một phần của công tác Chúa vẫn đang làm trong cuộc đời chúng. Tính được các nhà xã hội học gọi là “gan dạ”/liều lĩnh là khả năng đeo đuổi một mục tiêu lâu dài. Việc phát triển một tinh thần chịu đựng bền bỉ trong con em bạn là điều quan trọng. Nếu bạn cho chúng một sự thành công ngắn ngủi bằng cách nâng niu chiều chuộng chúng thì chúng sẽ không được trang bị để đối diện với những thất bại thật sự.

Việc để chúng theo đuổi những mục tiêu của đời sống với những mong đợi rõ ràng và thực tế cũng là điều cần thiết. Hãy nhắm đến mục tiêu dạy chúng tư duy phản biện. Một công việc thiên về nghệ thuật có thể là một chọn lựa nhưng chúng cần phải biết điều đó có nghĩa gì. Đa số các nhạc sĩ đều không nổi tiếng và không giàu có gì. Chúng cần biết rằng việc chúng sẽ làm là gì. Hãy cho chúng những số liệu thực tế! Chúng cũng cần phải biết rõ chúng là ai. Là cha mẹ, bạn luôn muốn đem đến sự khích lệ, nhưng đừng cho chúng “ăn dưa bở”. Bạn cần là một nơi an toàn để đưa ra những phê bình gây dựng. Nếu chúng lớn lên thành một người khiêm nhường để nói “Tôi không biết” thì chúng sẽ khá lên. Chẳng ai đặc biệt. Hầu như đa số mọi người đều không phải là người hiếm có/ngoại lệ.

• *Thần học về đức tin và việc làm.*

Hãy cùng với chúng phát triển một thần học vững vàng về đức tin và việc làm. Là Cơ Đốc nhân, đây là một khái niệm quan trọng cần suy nghĩ thấu đáo. Chúng cần phải vừa nương cậy nơi Chúa là Đấng cầm quyền tối thượng vừa phải có ước muốn siêng năng làm việc để vui lòng Chúa. Hai thái cực của điều này đều cần tránh. Một số đứa trẻ lớn lên tin rằng Chúa là thần đèn và Ngài chúc phước cho chúng bất kể chúng đã làm gì. Điều này không đúng! Một số đứa trẻ tin rằng thực tế Chúa chẳng liên hệ

gì đến cuộc sống của chúng. Chúng nhìn Chúa như là một người không can thiệp gì vào cuộc đời chúng và vì vậy chúng nhận về phần mình tất cả những thành công của bản thân. Cả hai đều sai, nhưng để hiểu và sống đúng với mệnh lệnh làm việc với nhân quan về sự quan phòng và tế trị của Chúa thì cần thời gian.

Thất bại cũng tốt. Bạn muốn con em mình bền bỉ, không bỏ cuộc nếu chúng tin rằng những gì chúng thật sự muốn có trong cuộc đời là quan trọng. Là cha mẹ, điều đó có nghĩa là bạn cần phải có chiến lược cho chúng cơ hội để thành công hay thất bại và chúng phải đưa ra quyết định ở chỗ nào. Chúng tôi để cho con chúng tôi trải qua những thất bại và những quyết định khó. Chúng được chọn khi nào chúng muốn đến trường. Nếu chúng muốn học ở trường công ở cấp ba, thì chúng tôi sẽ để cho chúng làm vậy. Với những giới hạn rõ ràng, chúng tôi cho phép chúng có nhiều chọn lựa với các bạn cùng trang lứa. Chúng tôi mở cửa đón bạn bè của chúng đến nhà. Cùng lúc đó, không phải lúc nào chúng tôi cũng mở cửa. Chúng tôi đưa ra quy định rằng chúng tôi cần biết cha mẹ của bạn chúng.

Chúng tôi hy vọng rằng con chúng tôi nhận biết điểm mạnh và yếu của chúng. Bằng cách nhận biết những điều này, chúng được trang bị để đưa ra những quyết định có hiểu biết về chỗ chúng nên dành thời gian và nghề nghiệp chúng nên chọn là gì. Chúng tôi không nói rằng chúng chỉ nên xem xét việc trở thành bác sĩ, luật sư hay kỹ sư. Chúng tôi giúp chúng biết mơ ước điều lớn lao, bằng đức tin. Những trông đợi cao trọng là cần thiết! Chúng tôi muốn chúng tin rằng bởi ân điển của Chúa, chúng có thể làm được điều khó làm. Đồng thời, chúng cũng phải biết rằng có những chọn lựa thứ hai, thứ ba cho hầu hết những quyết định. Con trai đầu của chúng tôi theo nghề giáo trước khi chuyển sang học luật, và cuối cùng lại làm ngành y. Dù chúng tôi có thể đưa ra quyết định dùm con, nhưng chúng tôi biết rằng nó phải chịu trách nhiệm về quyết định riêng của nó và nó phải tự đưa ra chọn lựa cho chính mình. Lúc nào chúng tôi cũng sẵn sàng trò chuyện, nếu chúng muốn xin cho ý kiến chân thành. Cũng như cách chúng tôi tiếp cận các bạn thanh niên (16-28 tuổi) không phải là con chúng tôi, chúng tôi đóng vai trò làm huấn luyện viên, người cố vấn.

Đồng thời, chúng tôi không đặt ra mục tiêu trong cuộc

đời nào cao hơn sứ mạng môn đệ hóa. Trong tâm trí chúng tôi, nói cho thế giới về Chúa Giê-su và giúp mọi người tăng trưởng trong đức tin là việc quan trọng duy nhất. Dù việc giúp con em bạn đạt được những mục tiêu trong cuộc sống là quan trọng, nhưng những mục tiêu đó không thể cao hơn nhiệm vụ của một Cơ Đốc nhân. Thêm nữa, nếu bạn đặt mục tiêu nuôi dạy những người nam người nữ tin kính Chúa, những người có phẩm chất để dẫn dắt hội thánh, thì bạn không thể đi sai. Dù không phải Cơ Đốc nhân nào cũng đáp ứng được tiêu chuẩn của người trưởng lão/chấp sự, nhưng đó là những tiêu chuẩn quan trọng để đeo đuổi như một mục tiêu trọn đời.

• Hãy hướng tới mỹ đức tin kính, hãy vui hưởng mười năm êm ả.

Nhờ cách chúng tôi nuôi dạy con cái, chúng tôi không phải vật lộn với nhiều vấn đề mà nhiều bậc phụ huynh phải đau đầu. Ví dụ như, chúng tôi không phải bận tâm về chuyện yêu đương lung tung hay một nhu cầu nào đó nổi lên trong việc chạy theo văn hóa tiêu thụ. Con cái chúng tôi không bao giờ đòi hỏi công nghệ mới nhất. Nhìn chung, chúng chấp nhận cuộc sống thanh đạm và triết lý với tư duy về Nước Trời mà chúng tôi đã dạy và làm gương cho chúng. Chúng có quan điểm là hèn hò và hèn nhân là điều chỉ diễn ra khi chúng sẵn sàng lập gia đình.

DỪNG LẠI & SUY NGẪM: Khi nào thì bạn dạy cho con trẻ về khái tượng/nhãn quan về cuộc sống? Tâm điểm của việc nuôi dạy con cái bạn là gì? Bạn dự đi làm điều đó ở đâu và khi nào?

Chương VI: Môn Đệ Hóa Là Một Tiến Trình, Không Phải Một Sự Kiện!

• Tốn rất nhiều thời gian

Môn đệ hóa con em là một tiến trình suốt đời cần nhiều thời gian. Nó là chuyện tôi đã thảo luận rất nhiều. Không có gì thay thế cho việc đầu tư một lượng thời gian đáng kể vào cuộc đời con em bạn. Thời gian sẽ cho phép bạn đạt được nhiều mục tiêu quan trọng.

1. Hãy tìm kiếm ý muốn của Chúa cho con em bạn. Chúa biết con em bạn sẽ trở thành ai và Ngài có một kế hoạch cuộc đời đặc biệt cho con bạn. Khi bạn tìm hiểu về con mình, hãy xem xét cách chúng phù hợp ra sao trong thân thể Đấng Christ và Nước Trời.

2. Học biết về con mình. Chúng không chỉ là cơ nghiệp của bạn mà mối liên hệ của bạn với chúng có thể là một trong những mối liên hệ quan trọng nhất trong cuộc đời bạn. Hãy xây dựng lòng tin thì bạn sẽ có thể nói chuyện với chúng. Hãy nhớ, dù bạn có thể có vị trí hợp pháp là cha mẹ, thì bạn có quyền để hướng dẫn chúng.

3. Hãy tìm hiểu cá tính, khả năng và ân tứ của con bạn: Tính cách chúng thế nào? Chúng giỏi ở lĩnh vực nào? Điều gì khiến chúng trở nên đặc biệt trong thế giới này? Điều này đòi hỏi phải lắng nghe và quan sát rất nhiều. Con trẻ cũng thay đổi rất nhanh; cần cẩn trọng với cách nhìn nhận cũ kỹ về chúng. Hãy tưởng tượng chúng sẽ trở thành người như thế nào.

4. Hãy đầu tư vào con em bạn. Hãy tận dụng điểm mạnh của chúng và cải thiện những điểm yếu. Giống như người huấn luyện viên cho một đội bóng lớn hay ông chủ của một công ty, bạn cần thấy điểm mạnh của chúng và điều chúng có thể làm với những tài năng ấy. Hãy đầu tư cho những lĩnh vực chúng có tiềm năng. Trong lĩnh vực là điểm yếu của chúng, hãy cùng giúp chúng có những cải thiện vững vàng. Thủ tướng tương có điều gì quan trọng hơn là dốc đổ cho con em mình?

• *Hành trình này giống như lái xe hơi số tay.*

Hành trình này giống như lái xe hơi số tay. Lái xe hơi số tay đòi hỏi nhiều nỗ lực hơn lái xe số tự động. Người tài xế phải học biết khi nào thì đạp chân ga khi đẩy côn sang số để chọn tốc độ mình muốn. Khi mọi thứ đều thất bại, bạn phải tạm dừng lại để coi lại cái côn. Môn đệ hóa con em giống như lái xe hơi số tay. Bạn cho chúng thêm những cơ hội cọ sát với cuộc sống khi bạn đánh giá mức độ chuyển động một cách an toàn và êm ả. Chúng ta cho phép con chúng ta có ngày càng nhiều cơ hội cọ sát và sự tự do để chúng thể hiện tinh thần trách nhiệm của mình. Lên ga là cho chúng thêm tự do để bước vào thế giới như được lái xe, lên mạng, bạn bè và các hoạt động với nhóm bạn. Côn là cái điều khiển mà ở đó chúng ta đưa ra những giới hạn rõ ràng. Luôn chuẩn bị để sử dụng thắng khi cần. Chậm mà chắc, hãy để con bạn liên hệ với những vấn đề trong thực tế đời sống như TV, internet, điện thoại di động, lái xe, ngủ qua đêm ở nhà khác, chọn lựa âm nhạc, v.v...

Cuối cùng, con bạn cần phải lệ thuộc vào Chúa chứ không phải bạn! Cuộc đời chúng cần được lèo lái bởi sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh và Lời Chúa. Cuộc sống rất ngắn ngủi, có lẽ giờ phút này bạn đã chứng kiến sự qua đời của ông bà hay những người hướng dẫn có tuổi. Có lẽ một trong số những người bạn thân của bạn cũng đã qua đời rất trẻ và bất ngờ. Bạn cũng tạm bợ và, đáng buồn thay, bạn cũng không nắm giữ được việc khi nào thì thời giờ trên đất của bạn sẽ hết. Là cha mẹ, điều này buộc bạn phải chuẩn bị con cái mình để chúng hoàn toàn lệ thuộc vào Chúa từ khi còn nhỏ. Trên thực tế thì làm sao bạn làm được điều này?

Về căn bản, bạn cần chỉ dẫn chúng từ chỗ tìm kiếm sự trợ giúp thông qua bạn và khích lệ chúng đến với Chúa. Ngay khi có thể, chúng ta phải cho chúng lập tài khoản ngân hàng để bỏ tiền tiết kiệm vào, cũng như bỏ tiền chúng có được khi chúng làm bất cứ việc gì. Dù chúng ta theo sát việc chúng đang làm, nhưng chúng ta đứng tên tài khoản.

Khi chúng bước qua những giai đoạn khác nhau, chúng ta giảm dần những chỉ dẫn của mình. Đặc biệt sau lễ trưởng thành, chìa khóa là không chỉ chính thức cho chúng chịu trách nhiệm, mà cũng để chúng đưa ra quyết định. Chìa khóa cho những tương

tác này là đặt ra những câu hỏi như: “Con đã cầu nguyện chưa?” hay “Chúa chỉ dẫn như thế nào trong tình huống này?” Chúng tôi cũng phải có chiến lược phát triển khả năng tham gia vào công tác phục vụ của chúng. Ban đầu, chúng chỉ giúp lật vật thô, nhưng sau đó chúng ta gia tăng những phần việc và mức độ chịu trách nhiệm lên.

Quan niệm then chốt cần phải hiểu đó là nguyên tắc: không có mối liên hệ sẽ dẫn đến sự nổi loạn. Cha mẹ rất hay ép buộc con cái mình làm những gì cha mẹ cho là đúng. Dù bạn có thể làm vậy khi con bạn để cho bạn điều khiển. Lúc đó, chúng thật sự nghĩ gì sẽ được thể hiện ra ngoài. Nếu bạn đặt những mong đợi của mình trong bối cảnh của mối liên hệ, thì con cái bạn sẽ đáp ứng một cách đúng đắn hơn. Nếu không, sự nổi loạn mà chúng kìm nén sẽ được thể hiện. Hãy đặt những nguyên tắc và mong đợi của bạn trong bối cảnh của một mối liên hệ yêu thương! Mỗi đứa trẻ đều có những tài năng và ân tứ phục vụ khác nhau. Khi con chúng tôi lớn lên, chúng tôi cho chúng cơ hội để thực hành ân tứ của chúng, cũng như thử nghiệm với những gì chúng có khiếu để làm. Đôi khi cha mẹ coi đây là cơ hội để gia đình được nở mày nở mặt. Đó không phải là mục tiêu của chúng tôi. Chúng tôi muốn con em chúng tôi kinh nghiệm việc phục vụ Chúa. Điều này có nghĩa là hãy cho phép con em bạn mỗi đứa có cơ hội hướng dẫn buổi nhóm gia đình hay hội thánh trong giờ thờ phượng. Đôi khi chúng tôi để chúng lên kế hoạch truyền giảng hoặc các hoạt động khác của hội thánh. Đôi khi chúng được cho cơ hội để thực tập tại hội thánh. Có lẽ chúng giúp tổ chức kỳ trại cho hội thánh. Trong những trường hợp khác, chúng có thể tình nguyện phục vụ trong viện dưỡng lão.

• *Cả gia đình cùng hầu việc Chúa chung*

Chúng tôi phục vụ chung với nhau càng nhiều càng tốt. Nếu tôi và vợ tôi có việc trong một mục vụ nào đó, thì con cái chúng tôi sẽ tham dự và phụ giúp. Chúng tôi cùng đi truyền giáo với nhau. Đôi khi, điều này cũng có nghĩa là tôi và vợ tôi phải tham dự nhóm ở một hội thánh không thoải mái lắm đối với chúng tôi. Đôi khi, chúng tôi đến một hội thánh người Mỹ cộng tác để chuẩn

bị khi chúng tôi môn đệ hóa cho thanh niên. Trong những lần khác, con chúng tôi đi nhóm ở hội thánh Việt Nam và đi truyền giáo ở Việt Nam nơi chúng không nói được tiếng Việt. Đa phần, sự kêu gọi và mục vụ là điều chúng tôi ưu tiên. Khi có thể, chúng tôi nói rõ với hội thánh về những giới hạn. Khi phục vụ tại hội thánh Kirkwood, chúng tôi thông báo với hội thánh rằng con chúng tôi được kêu gọi cho mục vụ khác và ngoài mục vụ chính thức với hội thánh thì chúng tôi đi theo ủng hộ chúng. Tại New Song Fellowship, mục vụ sinh viên đã được hình thành và con cái chúng tôi là người bắt đầu và phát triển mục vụ đó.

Một ví dụ khác của việc cả gia đình phục vụ cùng với nhau là thỉnh thoảng chúng tôi cần một nhóm ngợi khen thờ phượng cho một chương trình mà tôi và vợ tôi góp phần. Các con trai tôi sẽ đứng vào chỗ đó. Chúng tôi không để chúng chơi thường xuyên vì chúng tôi không muốn chúng có những động cơ đáng ngờ, nhưng thỉnh thoảng chúng tôi vẫn cho chúng tham gia. Khi chúng tôi đi những chuyến truyền giáo về lĩnh vực y tế, các con trai chúng tôi cũng phụ giúp. Chúng làm những việc vặt thôi, nhưng chúng cũng có cơ hội thấy tình thương thể hiện bằng hành động. Chuyến đi như vậy đã thật sự tạo cảm hứng cho hai con chúng tôi đeo đuổi ngành y.

Khi chúng còn bé, chúng tôi hay đến viện dưỡng lão. Để bày tỏ lòng tôn kính đối với những người lớn tuổi và chăm sóc cho họ, chúng tôi chơi nhạc và nói chuyện với họ. Con em chúng tôi được chúng tôi mang theo khi đi những chuyến như vậy và chúng cũng có cơ hội góp phần. Chúng tôi đến những mái ấm của những người vô gia cư và phục vụ bữa trưa cho họ. Chúng tôi đều đặn xây dựng kinh nghiệm trong mục vụ thật sự với chúng. Trong những năm đầu đời, chúng thường giúp tại khóa Thánh Kinh Mùa Hè (Vacation Bible School). Điều này cho chúng cơ hội thực hành môn đệ hóa với những đứa bé hơn chúng.

Tại nhà thờ, chúng tôi tìm những hoạt động cho chúng góp phần và phục vụ trong vai trò nhóm trưởng. Có rất nhiều mục vụ chúng tôi xin cho chúng làm trong vai trò khiêm nhường thôi. Để xây dựng nhân cách, chúng tôi yêu cầu chúng lau dọn, sắp xếp ghế và giữ em bé. Trong hội thánh, có rất nhiều cơ hội như vậy. Chúng tôi tránh cho chúng được mọi người chú ý. Chúng tôi

muốn chúng biết rằng, trong mắt Chúa, hầu việc Chúa tốt là vấn đề tấm lòng chứ không phải tiếng tăm.

• Học phục vụ theo gia đình

Khi chúng lớn, chúng tôi đảm bảo rằng chúng có nhiều tài liệu để biết về Chúa và công tác mục vụ. Chúng tôi chất đầy nhà những thứ giải trí Cơ Đốc. Trong nhiều năm liền, chúng tôi đưa con tới các thư viện Cơ Đốc ở địa phương và đổ đầy trong tâm trí chúng những suy nghĩ mà Chúa là trung tâm.

Nhà chúng tôi đầy những sách thiếu nhi về Đức Chúa Trời. Nó chứa đủ loại tài liệu. Cả gia đình chúng tôi cùng xem phim như Câu Chuyện Rau Củ (Veggietales) hay nghe Hành Trình Lưu Đày (Adventures in Odyssey). Rất nhiều trong số đó có giá trị đạo đức và chúng có chỗ của nó. Tuy nhiên, cần phải đảm bảo rằng Phúc Âm cũng phải được trình bày. Khi có những hội nghị về mục vụ, chúng tôi đem con em theo học. Chúng học Bộ Hành Qua Kinh Thánh với chúng tôi. Khi chúng lớn hơn, chúng tôi đem chúng đến những hội nghị lớn hơn. Chúng tôi nói về hội thánh cần phải như thế nào và Chúa đang sử dụng hội thánh ra sao. Cuối cùng, cả gia đình chúng tôi lại đến dự những hội nghị lớn hơn nữa. Gần đây, cả gia đình chúng tôi tham dự Hội Nghị Thường Niên Hội thánh Báp-tít.

Hội thánh chúng tôi có nhiều mục vụ cho học sinh sinh viên và con em chúng tôi là thành viên trong đó. Thi thoảng hội thánh có những chương trình truyền giảng và con chúng tôi tình nguyện phụ giúp. Khi chúng tham dự những kỳ bồi linh, chúng tôi nhắc chúng cần phải đến với tinh thần tôi tớ. Chúng cũng tham gia một số chuyến truyền giáo ngắn. Có một số chuyến chúng phải đi ra nước ngoài.

• Hãy huấn luyện con em bạn tham gia mục vụ một mình

Khi chúng lớn, chúng tôi huấn luyện chúng để chúng có thể độc lập phục vụ. Có một lần, các con chúng tôi và một nhóm bạn tổ chức một buổi họp mặt hàng tháng gọi là New- song Fellowship.

Vào các buổi tối thứ bảy, một nhóm tín hữu họp lại thông công, ăn uống, thờ phượng qua việc ca ngợi Chúa, và học Lời Chúa với nhau. Các con trai chúng tôi giữ nhiều vai trò khác nhau. Thi thoảng chúng lên kế hoạch học Kinh Thánh và tập với ban nhạc. Đôi lúc, chúng thay phiên nhau chịu trách nhiệm để có kinh nghiệm phục vụ ở những mảng khác nhau. Có lúc, chúng kéo được 80 người đến nhóm trong buổi nhóm Khuya Thứ Bảy.

DỪNG LẠI & SUY NGẪM: Hãy thảo luận cách bạn tái sắp xếp lại những thứ tự ưu tiên của mình để có thời gian môn đệ hóa con em bạn. Cả hai vợ chồng hãy thảo luận và thống nhất về nội dung, phương cách, thời gian, địa điểm bạn cho con bạn tham gia và đưa ra chọn lựa. Bạn có dự định để cả gia đình cùng học phục vụ không? Bạn có xem xét khi nào thì bạn khích lệ con cái mình tự phục vụ và phục vụ trong lĩnh vực nào?

Chương VII: Giết Chết Những Con Rong

Trong hơn hai mươi năm trong mục vụ và môn đệ hóa, tôi đã đối diện với hàng loạt các vấn đề nổi bật giữa giới trẻ ngày nay. Tôi xin phép nêu ra một số.

• *Quyên Lợi*

Đầu tiên, hãy để tôi chia sẻ một chút về bối cảnh. Chúng ta sống trong một xã hội hậu hiện đại và phần nhiều văn hóa ngày nay có thể truy nguyên ra từ những tác phẩm của những người theo chủ nghĩa hiện sinh. Một cách vô thức, thế hệ hậu hiện đại tin rằng cuộc sống này chẳng ý nghĩa gì ngoài ý nghĩa đó là nó được ban tặng. Điều này dẫn tới một xã hội nơi những chân lý và niềm tin không phù hợp lại được chấp nhận là ngang hàng với nhau. Nó cũng dẫn đến một xã hội ích kỷ và chạy theo khoái lạc. Phao-lô nói đến vấn đề này như sau: “Nếu kẻ chết không sống lại, chúng ta hãy ăn và uống vì ngày mai chúng ta sẽ chết.” Trong nhiều phương diện, chúng ta tin rằng có một sự sống khác và cuộc sống hiện thời có ý nghĩa to lớn, vượt xa hơn những gì chúng ta có thể mang lại cho chính mình.

Nhiều người trong thế hệ này thấy mình có đặc quyền. Là cha mẹ, điều này có thể là một sự nản lòng rất lớn. Nhiều bậc phụ huynh, đặc biệt là những người nhập cư, hiểu rằng để tạo dựng cuộc sống an toàn và thoải mái là chuyện khó làm sao. Rất nhiều con trẻ của chúng ta lại không nghĩ như vậy. Chúng được ban tặng một cuộc sống vô cùng tốt đẹp và cho rằng ai cũng sống sung sướng như vậy. Thêm nữa, chúng tin rằng mọi người đáng được sống sung sướng. Để giải thích cho một đứa trẻ hiểu điều này và không thấy sự thay đổi trong hành vi của chúng là điều có thể xảy ra. Cách tốt nhất để đối phó với sự thiên lệch này là giúp chúng thấy sự nối kết giữa việc làm và phần thưởng. Như tôi đã thảo luận, chúng tôi liên kết chuyện cho tiền tiêu vặt với việc nhà. Chúng tôi muốn dạy chúng rằng chẳng thứ gì trong cuộc sống này là miễn phí cả. Vì vậy, dù có vẻ như hơi tàn nhẫn, nhưng chúng tôi không chỉ cho chúng tiền. Khi chúng đã đủ lớn, chúng tôi giúp chúng tìm việc đi giao báo. Đối với người lớn, đó là một sự lãng

phí thì giờ khủng khiếp. Để tôi làm thêm thời gian để có số tiền ấy còn dễ dàng hơn. Là cha mẹ, công việc đó là do Chúa ban. Nó cho phép con em chúng tôi có một sự trân trọng thật sự về giá trị của công việc. Khi chúng lớn hơn, chúng tôi khích lệ chúng tìm việc làm chân tay hay dịch vụ. Chúng tôi muốn chúng thấy và biết cuộc sống không có cơ hội ăn học đến nơi đến chốn sẽ ra sao. Các con chúng tôi đã từng làm việc ở cửa hàng rau quả và làm nhân viên vệ sinh trong các bệnh viện. Làm những công việc này khiến chúng biết trân trọng những cơ hội rất quý báu mà chúng có trong trường đại học.

Luôn nối kết giữa học và hành. Đặc biệt đối với các em nam, trẻ con thường thấy khó nắm được khái niệm về việc chậm được ban thưởng. Chúng thấy khó để từ bỏ phần thưởng tức thì để lấy phần thưởng lớn hơn trong tương lai. Trường học là một trường hợp thể hiện rất rõ điều này. Ở trường, trẻ em cần từ bỏ nhiều trò vui thú để có thể học tốt. Nếu chúng làm như vậy, nó giúp cho chúng tìm được con đường dẫn vào một công việc tốt hơn trong tương lai. Để giúp đối diện với điều này, chúng tôi nhấn mạnh mối liên hệ giữa việc học và việc hành. Chúng tôi thường xuyên giải thích trường học là công việc giúp chúng kiếm tiền trong tương lai.

Cuối cùng, chúng tôi không bắt con em mình phải sống theo cách của chúng tôi. Nếu chúng muốn tìm một công việc lương thấp hơn và sống tham đạm hơn, chúng tôi cũng sẽ ủng hộ. Tuy nhiên, chúng tôi giúp chúng biết chúng thật sự cần bao nhiêu tiền để trang trải cuộc sống.

Chúng tôi dạy chúng nhiều về những điểm chung của công việc, thời gian và tiền bạc. Cho phép tôi tóm tắt điều tôi đã giải thích. Đầu tiên, chúng ta phải dạy chúng rằng thời gian là một tài nguyên vô giá. Không có tiền bạc và danh tiếng nào có thể cho chúng ta lại thời gian mà chúng ta đã phí hoài. Trong quan điểm của chúng tôi, thời gian là cuộc sống mà chúng ta được ban cho thông qua sự hy sinh của Chúa Giê-su. Thứ nhì, chúng tôi dạy rằng tiền bạc cần thiết trong thế giới của chúng ta. Để sống đời phải có một số tiền nào đó. Đồng thời chúng tôi nhấn mạnh rằng tiền bạc không đem lại hạnh phúc hay sự thỏa lòng. Mục đích trong đời chỉ có thể tìm thấy trong Chúa Giê-su. Thứ ba, chúng tôi

nhấn mạnh đến giá trị của công việc. Trong cách chúng tôi dạy thì công việc có hai mục đích. Nó là cơ hội để làm chúng. Là Cơ Đốc nhân, công việc là nơi chúng ta có thể công bố, bằng chính cuộc đời mình, về sự tốt lành của Chúa Giê-su. Nó cũng là phương tiện để chu cấp cho chúng ta. Công việc là phương tiện cho phép chúng ta có tiền để vừa chu cấp cho chính mình, và cũng chu cấp cho người khác nữa. Chúng tôi nhấn mạnh công việc là cần thiết, nhưng công việc cũng không đem lại mục đích sống. Mục đích sống được tìm thấy trong Chúa Giê-xu. Thứ tư, chúng tôi dạy chúng rằng chỉ những gì làm cho Chúa Giê-su mới còn lại. Trong ba điều công việc, tiền bạc và thời gian, thời gian là nguồn tài nguyên quan trọng nhất. Dù công việc và tiền bạc đều cần thiết trong thế giới của chúng ta, nhưng chúng tôi dạy con cái biết nhờ cậy vào sự chu cấp của Chúa chứ không phải vào công việc mình làm. Quan trọng hơn, chúng tôi dạy chúng biết chi tiêu tối thiểu mà thôi. Điều này cũng giúp chúng bớt lo lắng hơn. Thời gian còn lại nên được dành cho những điều đời đời. Như Chúa Giê-su đã nói: "Hãy chứa của cải ở trên trời, là nơi sâu mối ten rét không thể nào làm hư."

• *Sự Lười Nhác*

Lười biếng là một nan đề của mọi thế hệ, nhưng vì một số lý do, nó trở nên phổ biến hơn trong con trẻ ngày nay. Vì sự dư dật của người Mỹ, nên chúng ta có thể làm rất nhiều thứ cho con cái mình mà lẽ ra chúng phải làm cho chính mình. Nuôi dạy những đứa con có thái độ tích cực về sự siêng năng làm việc là điều quan trọng.

Là cha mẹ, đừng làm gì cho con cái nếu chúng có thể tự làm. Điều này cần phải bắt đầu từ khi còn bé. Chúng cần phải được tập để rửa chén, dọn dẹp bàn ghế và giúp những việc trong nhà. Khi chúng lớn hơn, điều này có nghĩa là mong đợi chúng góp phần. Ngay cả khi để cha mẹ làm việc gì đó thì dễ hơn, hãy chống lại ước muốn làm điều đó. Mỗi việc là cơ hội dạy dỗ nhỏ làm nền tảng cho những việc trong tương lai, là những việc quan trọng hơn. Để chúng thất bại dưới sự giám sát và hỗ trợ của bạn thì tốt hơn. Đồng thời, hãy sẵn sàng để giúp chúng trong

những chuyện khó. Có khi, vì tương lai của chúng, tốt nhất là hãy can thiệp. Cũng vậy, hãy luôn sẵn sàng để đưa ra lời khuyên và sự giúp đỡ khi chúng nhờ. Chỉ vì bạn không làm hộ chúng không có nghĩa là chúng không thể xin lời khuyên từ bạn.

Cuối cùng, phải luôn nhắc chúng rằng công việc của chúng cũng quan trọng đối với Chúa. Là Cơ Đốc nhân, sự lười nhác là một tội. Chúng ta phải làm mọi việc “vì sự vinh hiển của Chúa.” Chúng ta dạy con cái mình rằng chính Chúa đã giao việc cho chúng ta và sự lười nhác là một đáp ứng không đúng đắn với Đấng đã chết để chúng ta được sống.

• Thế giới quan theo Internet ***Thế giới quan trước khi trưởng thành***

Nếu bạn bỏ qua cả quyển sách của tôi, và chỉ đọc một phần, đây là phần bạn cần đọc. Bi kịch lớn nhất giữa vòng thế hệ của chúng ta đó là thế giới quan được hình thành bởi những ảnh hưởng bên ngoài chứ không phải những giá trị từ trong gia đình. Trong một gia đình tiêu biểu, con cái bắt đầu hình thành thế giới quan ở tuổi rất nhỏ (9-10 tuổi). Chúng được nhồi nhét những ý tưởng hầu hết là từ bạn bè và ảnh hưởng không phải từ gia đình nhưng nhiều nhất là từ internet. Từ những năm bé tí, trẻ con chưa biết giải thích, nhưng chúng đã biết hình thành quan điểm. Internet giống như một bữa tiệc ăn bao bụng về thông tin tạo nên quan điểm này. Đáng buồn thay, khi trẻ ở độ tuổi còn nhỏ, phụ huynh lại chẳng nói gì về những vấn đề nền tảng như vậy. Hầu hết các bậc phụ huynh bắt đầu nói về những vấn đề này với con cái khi chúng đến tuổi thiếu niên. Nhưng lúc đó đã quá muộn rồi! Con trẻ đã hình thành quan điểm về hôn nhân đồng tính, về chân lý của Kinh Thánh, về hội thánh. Nhiều bậc cha mẹ phát hiện ra con cái họ nổi loạn ngay trước mắt họ. Cha mẹ phản ứng lại bằng cách cố gắng buộc con trẻ phải đồng ý với mình, nhưng đã quá trễ. Những bậc phụ huynh này rất cục lại quay qua củng cố những ý tưởng vô tín mà con cái họ đã đi theo.

Thế hệ này phản ứng lại một cách rất thú vị. Chúng cực kỳ tự tin về quan điểm của chúng, nhưng đừng nói hay tranh cãi về những ý tưởng đó. Trong thời đại thông tin, con trẻ phản ứng

lại bằng cách lơ đi hầu hết những thông điệp người khác gửi đến cho chúng. Điều này bao gồm cả những sinh hoạt mà chúng kinh nghiệm ở hội thánh. Là phụ huynh, bạn phải nắm bắt được sở thích này của con trẻ. Điều này không dễ. Bạn đang phải đấu với tất cả những những quý quyết của công nghệ và giải trí của internet. Nhiều phụ huynh tự cho rằng con cái họ đồng tình với họ, trong khi đây không phải là sự thật. Cách duy nhất để biết những chuyện này là có một mối liên hệ gần gũi với con em của bạn.

• *Câu chuyện hai gia đình*

Nếu bạn là người mới làm cha mẹ thì bây giờ là thời điểm để hành động. Bạn phải cẩn trọng về sử dụng (thông qua internet, bạn bè và TV) mà con em bạn đang nghe. Chúng ta sống trong thời đại thông tin và bạn cần phát triển một kế hoạch truyền thông cho gia đình mình. Hãy quyết định ảnh hưởng nào bạn muốn con em mình tiếp xúc và hãy nỗ lực để đạt được điều đó. Internet là phát kiến quan trọng nhất của thế kỷ này. Nó đang thay đổi mọi thứ. Lần đầu tiên trong lịch sử, thật sự là toàn bộ sự hiểu biết và quan điểm của nhân loại đều ở đầu ngón tay của con bạn. Nếu bạn không định hướng những gì chúng đọc, xem và thảo luận, thì chúng sẽ bị cuốn hút bởi những sử dụng của thế gian tội lỗi này.

Nếu bạn là cha mẹ của một đứa trẻ đã lớn, thì thay đổi tình thế là không dễ dàng. Bạn chỉ cần hiểu rằng con của bạn đã ở một vị trí mà chắc chắn là nó không đồng ý với bạn. Bạn không thể buộc chúng phải thay đổi suy nghĩ của chúng. Tất cả những gì bạn còn lại là đối thoại. Nếu bạn có một mối quan hệ tốt đẹp, thì chúng sẽ nghe bạn nói. Hãy nhớ những vấn đề này không thể giải quyết trong một cuộc nói chuyện; bạn đang bước vào một đối thoại. Hãy kiên nhẫn. Đặc điểm quyết định thứ hai của thế hệ này là khả năng tin vào những điều nghịch lý. Chúng có thể là Cơ Đốc nhân mà vẫn tin rằng mọi con đường đều dẫn đến thiên đàng. Nó không hợp lý tí nào, nhưng la hét thậm chí cãi cọ cũng không thể thuyết phục được chúng. Bạn phải từ từ sửa lại thế giới quan mà chúng đã vô thức hấp thu vào.

• *Đây là một số cách để làm điều đó*

Hãy giúp chúng khám phá ra những cách giải quyết của riêng chúng cho những nan đề của cuộc sống. Thay vì nói cho chúng điều bạn xem là lời giải đáp “đúng”, hãy trình bày cho chúng quan điểm của bạn. Hãy nhớ chúng sẽ xem xét tất cả những quan điểm hiện hành và bằng bản chất của thể hệ hậu hiện đại, chúng cảm thấy có gì đó ép buộc khi phải nghe quan điểm của bạn. Cùng lúc đó, hãy đặt câu hỏi. Hỏi chúng có những giải pháp nào và cẩn thận đưa ra những lời nhận xét nhỏ.

Khi còn nhỏ, việc cho chúng thấy rồi dạy chúng là điều bình thường. Một khi chúng đã lớn, hãy chuyển sang đặt câu hỏi và thảo luận câu trả lời. Đây thường được gọi là “Phương Pháp Socrates”. Socrates nổi tiếng vì đặt những câu hỏi hóc búa, thay vì cho chúng những câu trả lời chắc nịch. Việc này mất nhiều thời gian hơn việc tranh luận nhưng nó thúc đẩy những suy nghĩ phản biện.

Hãy lắng nghe những tranh chiến và những tình huống khó. Hãy nghĩ như thể bạn là một huấn luyện viên và cùng bước với chúng qua những vấn đề gai góc và những điều nghịch lý của cuộc sống. Bất chấp bạn nặng lòng bởi sự chọn lựa của chúng như thế nào đi nữa, hãy để mình có thể nói chuyện về cuộc đời với chúng. Đừng phá hủy mối liên hệ của bạn bởi bạn muốn mọi thứ phải đúng. Có lẽ bạn đúng. Tuy nhiên, nếu chúng biết rằng bạn yêu chúng thì chúng sẽ luôn sẵn lòng lắng nghe. Đó là đặc ân đặc biệt mà ba mẹ có được.

• *Những thực tế của cuộc sống*

Sau khi chúng ta làm lễ trưởng thành cho con, chúng ta phải chân thành nói với chúng về những thực tế của cuộc sống. Đây là một vài vấn đề:

- Vấn đề tiền bạc và thế giới bất công ra sao.
- Công việc và những vấn đề ở nơi công sở
- Con người và người ta có thể tệ bạc với nhau ra sao
- Mục vụ và những điều phức tạp trong hội thánh
- Sự giả hình của nhiều Cơ Đốc nhân/Hội thánh

DỪNG LẠI & SUY NGẪM: Bạn có quan tâm và đề cập đến việc sử dụng internet của con cái bạn không? Hãy thảo luận với người phối ngẫu của bạn cách bạn cần giúp con cái vượt qua thái độ thụ hưởng, cho rằng mình có đặc quyền và sự lười nhác. Hãy nghĩ về một chủ đề xã hội mà bạn và con cái bạn có quan điểm khác nhau, hãy thảo luận cách bạn sẽ chia sẻ và hướng dẫn chúng.

TÓM TẮT

• Cuối cùng, đó là công việc của Đức Chúa Trời.

Kết lại, môn đệ hóa con em bạn để chúng trở thành những môn đệ nhiệt tâm của Chúa Giê-su đòi hỏi ở bạn: Phải chọn một di sản, phát triển một chiến lược và hy sinh để có thời gian cho chúng vì đó là sứ mạng của bạn. Dù Chúa kêu gọi bạn làm gì đi nữa, hãy làm công việc đó cùng với con em mình. Cần đảm bảo rằng bạn có thời gian để xây dựng mối liên hệ với con em mình khi bạn rao giảng Phúc Âm, làm gương và sống cho con em mình nhìn thấy Phúc Âm. Cuối cùng, bạn phải lệ thuộc vào Chúa. Chúa Giê-xu đã đưa ra những hậu quả về mặt luật pháp của tội lỗi. Đức Thánh Linh đang hành động để khiến chúng ta trở thành thánh nhân. Rồi đến một ngày, Đức Chúa Trời sẽ chấm dứt tội lỗi trên toàn thế giới và Nước Trời sẽ hiện diện.

Thi Thiên 127:1. "Nếu Đức Giê-hô-va không cất nhà, thì những thợ xây cất làm uổng công."

Đây là câu Kinh Thánh dạy rằng nếu không có Chúa thì những gì chúng ta làm chỉ là vô ích. Là cha mẹ, bạn làm tất cả những gì bạn có thể. Cuối cùng, chúng ta phải để Chúa làm việc của Ngài. Đừng quên, nếu chúng ta để người khác môn đệ hóa con em của mình, chúng ta thất bại. Đó là trách nhiệm của bạn. Hãy nắm giữ vai trò chủ đạo và quản trị những gì Chúa đã chúc phước cho bạn. Vào ngày cuối cùng, Ngài sẽ nói: "Tốt lắm, hỡi đầy tớ ngay lành trung tín."

LỜI CẢM ƠN

Tôi muốn nói một lời cảm ơn ngắn tới những ai đọc cuốn sách này. Chúng tôi hy vọng và cầu nguyện rằng bạn sẽ cùng tham gia vào đối thoại “Cách Môn Đệ Hóa Con Em” này. Xin vui lòng vào trang DiscipleYourKids.net và cho chúng tôi biết câu chuyện về cách Chúa đã kêu gọi bạn và hành trình nuôi dạy những môn đệ nhiệt tâm cho Chúa Giê-su của bạn.

Tôi cần sự giúp đỡ của bạn! Hãy dành một phút để cho chúng tôi vài lời nhận xét trên Amazon.

Cảm ơn rất nhiều!

COPY RIGHTS © by Young & Rebekah Le

Mọi quyền được bảo lưu. Được phép sao chép, lưu trữ hệ thống truy cập, hoặc truyền tải nội dung của tác phẩm này bằng bất cứ hình thức hoặc phương tiện nào - điện tử, máy móc, sao chép, ghi âm, quét hình, hoặc phương tiện khác. Vui lòng không thay đổi nội dung tác phẩm và vui lòng công nhận quyền tác giả, cũng như không kiếm lợi từ việc sử dụng tác phẩm này.

Nếu không có chú thích nào khác, các trích dẫn Kinh Thánh được lấy từ bản Kinh Thánh Truyền Thống.